

HLAS NÁRODA

„Vy reprezentujete
ve svobodném světě vlast.
Vlast potřebuje lásku a pomoc.
Bud' te svorní!
Jen svorným Bůh zehnává.“

JOSEF KARDINÁL BERAN,
arcibiskup pražský.

(VOICE OF THE NATION)

Tel.: (312) 762-2044

Udržení českého vědomí, řeči
a novin v Americe žádá osobní
oběti a nadšené spolupráce
každého z nás.

Cena: 75 centů

Second Class Postage Paid at Chicago, Ill.

Return Postage guaranteed, Chicago, Ill. 60623

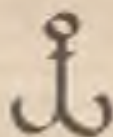
Roč. (Vol.) XI. — Číslo (No.) 9.

Sobota (Saturday) 22. 2. (February) 1986

Záběr z vnitřku basiliky sv. Markéty v Břevnově při zádušních bohoslužbách za ř básníka Jaroslava Seiferta
v den jeho pohřbu v úterý 21. ledna L. P. 1986.

NÁROD SE ROZLOUČIL SE SVÝM BÁSNÍKEM

V sobotu 25. ledna 1986 jsme přinesli v Hlasu Národa zprávu, že v úterý 21. ledna byl v Praze pohřben milovaného a neohroženého básníka našeho národa - Jaroslava Seiferta, laureáta Nobelovy ceny za literaturu 1984.

Od té doby došly zprávy podrobnější. Jaroslav Seifert byl kdysi jmenován národním umělcem; režim, aby splnil běžný zvyk zachovávaný dnes u nás při takových příležitostech, vypravil mu oficiální státní pohřeb v „Domě umělců“ - bývalém Rudolfinu. Tohoto oficiálního státního pohřbu se mohl zúčastnit jen ten, kdo obrdžel vládní pozvání. Hlavními řečníky při aktu rozloučení byl ministr kultury a za české a slovenské spisovatele a básníky promluvil Jan Pilař. Ve velkém množství se však před

zahájením státního pohřbu, přišli poklonit básníkovi jeho čtenáři, prostí i významní lidé, kteří již od ranních hodin trpělivě čekali na otevření dveří Rudolfina, aby posledním pohledem a úklonem hlavy vzdali poslední úctu a projevíli věčnou lásku, kterou si - jak pro svou uměleckou tvorbu, tak pro svůj neohrožený postoj v hájení práva svobody uměleckého projevu - mrtvý zasloužil.

Bohužel, bylo mnoho těch, kteří pro krátkost času vymezeného veřejnosti před začátkem státního pohřbu, se dovnitř Rudolfina nedostali. Mezi čekajícími bylo vidět známé tváře mluvčích Charty 77, režimem pronásledovaného a několikrát vězněného dramatika Václava Havla a hudebníků - členů jazzové organizace, která dělá režimu těžkou hlavu. - Podle zpráv

zahraničních dopisovatelů - nebylo dovoleno Václavu Havlovi a Vlastě Chramostové položit k básnickové rakvi věnec. Rovněž několika signatářům „Charty 77“ dokonce i ze Slovenska, bylo zabráněno se pohřbu zúčastnit.

Po skončení státního pohřbu byly Seifertovy ostatky v zaskleném pohřebním voze převezeny do chrámu sv. Markéty při svatovojtěšském, dnes zrušeném benediktinském břevnovském klášteře, kde byla sloužena zádušní mše svatá. Tak bylo splněno přání básníka, který si přál mít církevní katolický pohřeb. Přístup do kostela měl být jen na úmrtní oznámení, která rozesílala rodina. Nikdo však nemohl zabránit, aby další množství čekajících se nevyměstnalo do velkého prostoru tohoto starobylého kostela. A ti, kteří se nedostali dovnitř,

usebraně zůstali stát na prostranství venku, kam byly obřady tlampačem přenášeny. Účast členů diplomatického sboru v předních lavicích tím více zdůraznila nepřítomnost oficiálních zástupců vlády a kultury.

Bylo to tak i správné. Takto se právem loučili smrtvým jen ti, kterým byl blízký a drahý, kteří si jej nesmírně vážili a měli jej rádi, poněvadž byl jejich básníkem. V lásce a v modlitbě se s ním loučil jeho prostý, věrný a jím milovaný národ.

Biblická čtení a básně zeměřelého četli a recitovali přední herci Národního divadla, kteří se nebojácně hlásí k víře v Boha. Mladý kněz, který sloužil mši svatou ve svém kázání poznamenal: „V tomto chrámu se dnes sešli tři umělci: Dientzenhofer, který jej stavěl, Brandl, který jej vyzdobil a Jaroslav Seifert, laureát Nobelovy ceny, s jehož těle-

snými ostatky se loučíme. Jaroslav Seifert upřímně věřil a zbožňoval Pannu Marii, k Níž se ve svých verších obracel s prosbou, aby chránila tento lid a město, které tolik miloval.“

Celý kostel šel k sv. přijímání a kněží podávali přijímání i venku před kostelem na bývalém klášterním nádvoří.

Když byla rakev z chrámu sv. Markéty vynášena, aby byla převezena do Kralup, kde byla uložena do rodinné hrobky, ve které je pochována básníková maminka s tatínkem, všichni spontánně a s dojetím zpívali „Kde domov můj...“

Takové bylo děkonné a láskyplné rozloučení národa - navzdory přítomnosti policistů, kteří vše sledovali a fotografovali - s mrtvým básníkem, který po celý svůj život celým svým srdcem mu patřil a věrně a oddaně - v krásném smyslu toho slova - mu sloužil.

Jiřina Fuchsová

V Los Angeles, 11. ledna 1986

Jaroslavu Seifertovi

*Kdosi mne chová
V dálce ve tmě
nad městem světla
Bílá
Nachová
Byl duben
Nálet
Bombami rvaná země
Tu noc
jste pro mne
vtělil do slova*

*Bylo mi pět
Neuměla jsem číst
Matka čte básně
Dítě oněmí
Ze starých Květů
vytržený list
Poklad
Nejdražší
z věcí na zemi*

*V deseti
šel jste se mnou
domů z poutí
Poledne
Slunce
Stříbrný zvon
se smál*

*Vytryskla růže
z trnitého proutí
Tam
na té cestě
tu růži
jste mi dal*

*Je se mnou
Zde
Když hádám
z letu ptáků
o cestě domů
tu jako poprvé
šeptá mi
Vaše kráska z Chavarnaku
že láska
nikdy
není bez krve
Dnes vím
Jen šeptám
Bože,
proč tak brzy..
A víc než jindy
mrazí dálava
Venku je noc
Ta chladně modravá
A růže voní
A do tmy
tekou slzy.....*

Sloupek informací

**o dosud nikdy neuveřejněném svědectví
nedávno zesnulého redaktora
Josefa Jostena
o podivné úloze mouřenína,
kterou před 38 lety
při únorovém puči komunistů
smutně sehrál J. Smutný,
tehdejší šéf presidentské kanceláře,
a o tom, jak rudí plánovači
plánovitě znetvořují Prahu.**

Podivné jednání kancléře Jaromíra Smutného v únorové tragedii 1948.

V knize „Svědectví o puči“ jsem vyslovil názor, že v literatuře o únorovém puči se málo dovídáme o úloze, kterou hrálo okolí kolem presidenta dr. Eduarda Beneše, o jeho poradcích, a o možnosti infiltrace, kterou komunisté pravděpodobně provedli v celém aparátě administrativy... Dny puče jasně dokazují, že demokratičtí ministři, kteří podali demisi, těžko získávali přístup k prezidentovi, zatímco komunisté tam byli stálými návštěvníky a soustavně nepravdivě i výhrůžně ho informovali, takže nakonec podléhal jednosměrně komunistickému nátlaku a vlivu. Soudím, že za to nese hlavní odpovědnost nejužší okolí presidenta Beneše, někteří jeho poradci, kteří, jak pak průběh posledních dnů ukázal,

byli poradci špatnými a pro národ a osud republiky osudnými...

Teprve po smrti Josefa Jostena (zemřel náhle v Londýně dne 29.11.1985), zveřejňuji jeho dopis, který mi již před rokem zaslal ze své cesty po Spojených státech a napsal jej v Los Angeles dne 18.2.1984. Je to důležitý dokument, který částečně odkrývá clonu toho, co se dělo v kanceláři presidenta republiky ve dnech puče.

V dopise mj. píše toto: „...Tvůj únorový dopis s článkem „Plníme svou národní povinnost - osvobodit Československo z únorové porážky 1948? - co přivedlo únorový puč?“ - mne honil po Americe a teprve dnes jsem jej dostal zde v L.A. Tvůj článek je pro mne nesmírně zajímavý a mnoho nového jsem se z toho dozvěděl. Bude Tě zajímat, že jsem přes Smutného nabídl prezidentovi

možnost projevu rozhlasem tak, že to vyšlou ven vysílačky min. zahraničí, obsluhované kamarády - parašutisty, a pak se to dostane domů zpět přes BBC. Smutný mu to nevyřídil a když jsem si šel 21.2.48 na Hrad pro projev, presidentův tajemník mně řekl, že president, kterého se šel zeptat, o tom nic neví...

Ten citát z 27.11.47, že prezident je ochoten jít i do občanské války jsem měl od Stránského, který bydlel v Londýně u nás v domě. To jeho odhodlání musela znát i vláda, a když byl president Beneš v únoru nemocen a neměl už vůli k odporu, měl to provádět Hasal se spolehlivými generály. Ve Smutném vidím nejen zloducha, ale i největšího viníka na naší únorové nečinnosti. Po presidentově resignaci sloužil Gottwaldovi a vysloužil si pro sebe a rodinu - včetně sekretářky a snoubenky Milana - snadný fingovaný únik do exilu. Zde pak zašantročil Benešovy tajné fondy, o nichž jsem věděl jak od Stránského, tak i od dr. Feirabenda a dr. Černého od Bat'ů. V této věci jsem ještě neřekl poslední slovo. Nevěřím, že kapitulace byla presidentem chladně plánována. Myslím spíše, že věděl, že ani generálové, ani mnozí politici nebyli schopni vést jakýkoliv odpor a nic neměli připraveno. Jak zbaběle jsme se poddali, jsem viděl na min. zahraničí. Dnes je snadné házet bláto po Benešovi. Nebyl bez chyby, ale jen si zvaž jaké chyby dělá dnes Anglie, nebo Amerika! Chyba nebyla v taktice, ale v situaci: malý národ vedle velkého souseda - uchvatitele a bez spojenců. Také jako národ jsme zklamali. Potřebovali jsme více Horů a Čížků: Vinu na puči má také armáda od Hasala po Lišku a ostatní generály. Co dělali? Spali! Já to věděl a varoval jsem Horákovou a nutil J. Masaryka do nějaké akce. Na půl mne poslechl, ale v lednu nebyl už čas to dodělat...“ (část dopisu o čs. armádě je z 29.3.1984).

Také dr. Prokop Drtina ve svých obsáhlých pamětech v knize „Československo - můj osud“, kritizuje na mnoha místech postup kancléře Smutného a zřejmě mu nedůvěřoval. Jen citáty z Drtinovy knihy o Smutném by zaplnily celý článek. Jako příklad uvádím aspoň toto: „Jsem proto nucen zachovat svému čtenáři známost i o tom, že po smrti Benešové se tento Jaromír Smutný stal i kancléřem Gottwaldovým! Takovou důvěru si u Gottwalda získal v době, kdy méně významní jeho úředníci - kolegové, byli vyhazováni na dlažbu nebo i věznění...“ (sv. II. kniha 2, str. 638).

Ve Svědectví o puči (str. 508) jsem připomněl, že „Teprve po puči jsem se dozvěděl, že kancléř Smutný hned v r. 1945 se stal členem čs. strany soc. demokratické, kdy jejím předsedou byl Quisling Fierlinger! Většina podržených Smutného se pak také stala členy strany soc. dem. Smutný tím porušil tradici: Kancléř měl být nad stranami!“

O čs. únorové tragedii z r. 1948 bude zajisté ještě napsáno mnoho dalších úvah, budou vydána nová svědectví a uveřejněny dosud neznámé dokumenty. Soudím, že to, co dosud bylo napsáno dr. Prokopem Drtinou v knize „Československo - můj osud“, v Jostenově dokumentárním dopisu mnou zde citovaném, a v některých jiných knihách o puči dosvědčuje, že právě všechno to co se dělo před pučem v okolí presidenta republiky mělo, ne-li nejdůležitější tedy dozajista význačný vliv na konečný výsledek rozhodujícího utkání v r. 1948 mezi demokraty a komunisty o parlamentní demokracii či komunistickou diktaturu.

Ota Hora

Prozatím „triumfující bestie“ usiluje ještě i o znetvoření hlavního města republiky.

16. března 1985 likvidovalo 400 kilogramů dynamitu a gelamonu novorenesanční budovu bývalého nádraží na Těšnově, postavenou v r. 1875 vídeňským architektem K. Schlimpem. Po zrušení nádraží tu mělo být umístěno Městské muzeum nebo pražský archiv. O architektonicky krásný objekt jevil zájem ovšem i další instituce. Všem těmto úvahám udělal náhle konec městský výbor KSČ v čele s tajemníkem Kapkem, který rozhodl, že se budova vyhodí do povětří, a to do čtrnácti dnů! (Za 1. republiky Dennisovo nádraží.)

A jsme u dalšího zločinu posledních let, kterého se na Praze dopustili. Dálnice směřující republikou od západu k východu má zřejmě sloužit sovětským vojenským plánům. Proto také vede přes Prahu. Projektanti první části dálnice Praha - Brno - Bratislava ji vedou přes historické centrum města, u Národního muzea dokonce obklíčili tuto budovu zespodu i shora. Před nedávnem byl zadní areál muzea uzavřen, protože se základy musely zpevňovat betonovými injektážemi, ale přesto popraskaly na mnohých místech zdi i stropy, zatím podepřené pouze lešením. Ještě div, že při výstavbě metra a dálnice nezlikvidovali i tuto budovu,

nyňí denně otrásanou tisíci, i těžkými nákladními, automobily.

To však „budovatelům“ nové Prahy nestačilo. V přímém sousedství Smetanova divadla nedaleko muzea postavili ohavnou budovu připomínající sklady nebo lodní hangáry. Jsou to garáže pro vozy veličenstev, která se tu sjíždějí zdvihát jednomyslně ruce a popíjet v restauraci parlamentu.

Hned naproti zůstaly zhytky devastovaných Vrchlického sadů, kdysi chlouba Prahy se vzácnými stromy, keři a jezírky. To všechno muselo vzít za své při výstavbě stanice metra u Hlavního, kdysi Wilsonova nádraží. Stejný osud čeká nyní značnou část Stromovky, vybudované kdysi našimi předky s velkou obětavostí, láskou a vkusem. Bude tu jejím středem procházet nová komunikace a dopravní tunel. A navíc, Sověti zde zabrali již desítky hektarů pro své stavby, a to jak oficiálně při velvyslanectví, tak i pro své školy a činžáky.

Zůstaňme ještě u pražské zeleně. Někdejší „zelený pás“ Prahy zvolna ustupuje bezohledným a nabubřelým koncepcím sídlišť. Tam, kde byla dřív hřiště, drobná koupaliště, polní a lesní promenády, jsou nyní rumiště vzniklá při stavbě metra nebo sídlištní výstavbě. A na místech bývalé zeleně přímo vedle krčského lesa se po „odborné“ konzultaci s moskevskými odborníky stavějí sklady a patrové garáže.

Z Václavského náměstí byl nedávno odstraněn provoz tramvají, a proto byl jeho střed osazen „zelení“. V nějaké hlavě „zahradního architekta“ se zrodila necitlivá myšlenka umístit tam nevzhledné keře. Již dvakrát se tato úprava měnila, protože ta hrůza bila příliš do očí. Nicméně ty ohavné špinavé keře hyzdí Václavské náměstí dodnes. Navíc se právě zde projeví noví budovatelé jako praví barbaři a „mistři mrtvých prostorů“. Odřízli dálnici muzeum od náměstí, uprostřed něho i na Můstku vytvořili myší díry, jimiž nelze pohodlně projít. Tak odlidštili střed města a znetvořili jeho živý organismus.

O strašlivém stavu sídlišť obklopujících Prahu ze všech stran se toho již namluvilo dost. Budují se tu grandiózní králikárny na množení, konzumaci a přespaní. Nedávno opěvovatel pražských krás Miroslav Florian otiskl ve Večerní Praze ódu na pražská sídliště. Co slovo, to lež ohebně zřymovaná.

Jak proti těmto prohaným veršům zcela jinak zní Seifer-

HLAS NÁRODA

(VOICE OF THE NATION)

(USPS 291-621000)

Tydeník, věnovaný zájmům amerických Čechů, čs. exilů
a potřebám našich drahých doma

BOHU, CÍRKVI, NARODU

vydává každou sobotu:

„VELEHRAD“, ČESKOAMERICKÉ KULTURNÍ STŘEDISKO.

PUBLISHED EVERY SATURDAY BY:

CZECH-AMERICAN HERITAGE CENTER, INC.
2657-59 S. LAWNDALE AVE. CHICAGO, ILL. 60623

Telefon: 762-2044

EDITOR - ŘÍDÍ: Father VOJTECH VIL, O.S.B.
s redakčním kruhem

POSTMASTER: Send address changes to:

HLAS NARODA, 2657-59 S. Lawndale Ave. Chicago, Ill. 60623

SECOND CLASS POSTAGE PAID AT CHICAGO, ILL.

Subscription prices: Roční předplatné:

BY MAIL: In US per year \$30

To Canada per year US \$33

Overseas per year \$35

BY AIR MAIL: \$30 + AIR STAMPS

Právní poradce a zástupce: Henry T. SYNEK

111 West Washington Str. Suite 1360, Chicago, Ill. 60602
(312) 263-6060

Redakce si vyhrazuje právo zasláné články a dopisy zkrátit,
aniž by tím byl změněn jejich původní obsah.

February 22, 1986 — Vol. XI, No. 9.

tova báseň Praha ve snu z jeho poslední sbírky Bytí básníkem:

...město, smutné a ponuré,
obklíčené čelistmi sídlišť.
Jsou plná zubů
a mezi nimi třetí výhružné tesáky
výškových staveb.

Té noci se mi zdálo,
že sevřely Prahu ze všech stran
a přibližují se k jejímu středu.
Chtějí pohltnout...

Uved'me ještě případ osudné stavby kolem Národního divadla. V šedesátých letech byla uspořádána veřejná soutěž, jejíž výsledky veřejnost ostře odmítla. Vítězné návrhy zastíňovaly Zítkovu historickou budovu a novou přístavbou ji bezostyšně převyšovaly. Soutěž byla anulována, ale po čase, koncem sedmdesátých let, bylo u Štrougala a Kapka dohodnuto, že tentokrát bude nová soutěž tajná, aby do toho lidé nemohli mluvit. V soutěži uspěl architekt Saal, jeden z hlavních normalizátorů po roce 1969, a výsledek známe: strašná neforemná stodola vykládaná kubánským mramorem a skleněnými deskami ve tvaru velkých televizních obrazovek. Pražané a celý národ jsou zděšení, diví se, smějí, zlobí a trpí, protože Saal svou stavbou uzavřel pohled na Zítkovu národní divadlo, zejména když se díváme Národní třídou k Vltavě, a tak se dopustil činu, který se nikdy neodpustí: navždy znet-

vořil okolí Národního divadla a znemožnil využít příležitosti po zbourání Chourových domů k citlivé dostavbě, jež by respektovala historickou budovu stísněnou svým umístěním a dala by volněji vydýchnout a výrazně uplatnit Zítkově architektuře.

Když ke konci minulého století chtěli na pražském magistrátě šmahem bourat některé historické budovy, vystali na obranu Prahy četní umělci, spisovatelé, architekti, značná část veřejnosti. Vilém Mrštík bojoval v časopise Rozhledy proti tomuto barbarismu a v roce 1897 vydal knížku „Bestia triumphans“, ostře kritizující takové nekulturní počínání. Mnohé se tehdy podařilo zachránit.

Po devadesáti letech od těchto bojů a událostí jsou zastánci pražských památek bezradní. Nejde jim o konzervativní lpění na každém starém kusu kamene nebo budovy bez výtvarného významu. Jde tu dnes o něco víc: aby si Praha vůbec zachovala svůj národní a český charakter, aby se z jejího historického jádra nestal jen trpěný muzeální skanzen obklopený „čelistmi sídlišť“. Jde v pravém slova smyslu o budoucnost Prahy, o udržení města jako zdravě pulzujícího organismu, citlivě spojujícího historickou minulost se současností.

Jde o Prahu, již triumfující bestie usiluje o život!

Severus

Mladistvé půvabné debutantky XXXV. reprezentačního plesu oblastního výboru Československé národní rady americké se svými tanečnicemi v hale hotelu The Ritz Carlton, ve kterém se ples v sobotu 25. ledna 1986 konal. První řada debutantky zleva doprava: Elizabeth Jana Karasek, Vikki J. Vlastnik, Monika Filipek, Melanie Anne Simo, Marcela Hahn. Za nimi jejich tanečnicí: Joseph Baar Topinka, Michael R. Knepler, James P. Heintz, William A. Ruska, John A. Kyncl.

K 35. výročí založení Československé ženské národní rady, Chicago

Československá ženská národní rada v Chicagu byla založena 11. listopadu 1951; dožívá se tedy letos 35 roků svého trvání.

Proč byla založena? Tuto otázku nám kladlo mnoho žen před 35 léty. Vytkly jsme si vážný úkol, že budeme sdružovat ženy československého původu, které musely odejít z komunistického Československa, a že budeme pečovat o stálý styk s demokraticky smýšlejícími krajany a krajankami, oddanými myšlence demokratické a svobodné Československé republiky. Stala se pokračovatelkou Československé ženské národní rady v Československu, aby vedla československé ženy v exilu, podle mravních zásad humanitní demokracie, jak jí učil T.G.Masaryk.

Československá ženská národní rada v exilu se legálně registrovala na podzim 1951. Svou činnost zahájila navázáním styků se sesterskými

organizacemi v zahraničí. V rámci spolupráce s americkými ženskými organizacemi se stala členkou Illinoiské federace žen, která je součástí celonárodní organizace „General Federation of Women's Clubs“.

Úspěchy Československé ženské národní rady v exilu Chicago za posledních 35 let jsou pěkné.

ČŽNR byla několikrát vyznamenána Illinois Federation of Women's Clubs za hodnotnou práci a umístila se mnohokrát na prvním místě - o odboru lidového umění a jiných odborech.

Před léty byla zapojena v sobotním českém radiovém vysílání, měla svoji českou školu, pořádala mnoho kulturních podniků včetně oslav svátku matek, večírky, věnečky, pikniky a jiné.

Důležitou a oblíbenou událostí česko-amerického života v Chicagu se staly její vánoční bazary. Všechny měly úspěch, od prvního, který se konal v hotelu Congress v Chicagu do minulého, který se konal ve Veteran's Hall v Cicero. Výtěžky ze všech podniků umožnily ČŽNR všechny pomocné sociální akce, které jsou její tradicí.

Za úspěchy ČŽNR vděčí prvním předsedkyním Ladě Svrčkové, Miluše Ferjenčíkové, které již nežijí, nynější předsedkyni Maru Friedové a všem obětavým sestřím v předsednictvu. Avšak bez spolupráce ostatních členek ve všech odvětvích, kde každá jednotlivá členka projevila svoje nadání, by tato organizace nemohla existovat. Jen obětavá spolupráce pomohla prohloubit a uskutečnit úkoly, které si Československá ženská národní rada v exilu Chicago, předsevzala.

O. Kovářová

VALNÁ HROMADA ČŽNR V EXILU

se konala 16. února 1986 ve škole T.G. Masaryk v Cicero.

Schůzi zahájila předsedkyně M. Friedová, uvítala přítomné a vzpomněla zemřelých sester.

Po krátkém kulturním programu Olgy Kovářové o založení ČŽNR před 35 léty, o významu a shrnutí její činnosti za celých 35 roků, se přikročilo ku čtení zápisu z minulé valné hromady. Pak následovaly zprávy funkcionářek. Po udělení absolutoria se přikročilo k volbám.

Předsedkyní pro další rok byla zvolena opět M. Friedová. Místopředsedkyně R. Nehasilová, M. Jaklová. Jednatelky V. Rokničová, A. Pachnerová. Pokladní D. Košťálová. Účetní M. Fastová. Zapisovatelka Anastazie Bártová. Organizátorka B. Čiháková. Předsedkyně pracovních výborů: mezinárodní R. Nehasilová, společenský M. Jaklová, Alena Bártová, hospodyňský a sociální E. Žizalová, M. Irová, kulturní a tiskový O. Kovářová, lidové umění s bazarovým programem B. Veisová. Revisorky účtů Halašková, Kraupnerová, náhradnice Vaňková. Delegátky do Oblastního výboru, Košťálová, Pachnerová, náhradnice Vaňková. Delegátky do Čs. Am. Congressu Košťálová, Nehasilová, náhradnice Čiháková. Členky výboru: Brađková, Derková, Drahotová, Fruehaufová, Jelínková, Kalkusová, Miklázsewská, Mejzrová, Pejšová, Rozbořilová, Růžičková, Rysavá, Švehlíková, Šrotýřová, Tabáková, Eva Veisová, Vrázová, Ženišková. Nová přijatá členka: V. Chloupková.

Ve volných návrzích byly odhlasované peněžité dary různým organizacím, školám. Pro zajímavost: ČŽNR darovala od počátku své činnosti v r. 1951 - (za 35 roků) - 78,841.00 dolarů.

Schůze byla ukončena krásnou přednáškou Blanky Jirákové o pohřbu básníka Jaroslava Seiferta, kterého se osobně zúčastnila.

Kulturní a společenský večírek, spojený s večerí se bude konat 12. dubna 1986

v restauraci Old Prague, Cicero, Ill.

Promluví prof. Fr. Svekovský o Karly IV. v našich dějinách.

Za tiskový výbor O. Kovářová

Prosíme oznamte nám včas změnu své adresy

THINK

SPRING BENEFIT CARD & BUNCO PARTY

Sponsored by

CLEVELAND FEDERATED SOCIETIES
CZECH CATHOLIC UNION

5349 Dolloff Road

Hosted by Societies # 1 & 11

Tuesday, March 11, 1986

Luncheon served at 12 Noon

Door Prizes

Table Prizes

Reservations call 341-0444 \$2.50

1982
21.ÚNORA
1986

VŘELÁ VZPOMÍNKA

na naše tragicky zesnulé přátele

JANKO A TONIČKU PALKOVÝCH

Častokrát na Vás vzpomínáme;

chybíte nám tu...

HLAVATÍ A BALTAYOVI Z DENVERU, CO.

DOBA POSTNÍ

DRUHÁ NEDELE POSTNÍ

VSTUPNÍ MODLITBA: Přikázal jsi nám, Bože, — abychom poslouchali tvého milovaného Syna. — Prosíme tě proto, živ naši mysl svým slovem, — abychom očistěným duchovním pohledem — radostně nazírali tvou slávu. — Skrže tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána a Boha, který s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věků. -

1. ČTENÍ Z PRVNÍ KNIHY MOJŽÍŠOVY (Gn 15, 5-12, 17-18)

Bůh vyvedl Abráma ven a pravil: „Pohlédni na nebe a spočti hvězdy, můžeš-li je spočít!“ — a dodal: „Tak (četné) bude tvé potomstvo!“ (Abrám) uvěřil Hospodinu, který ho za to uznal za spravedlivého.

(Znovu) mu pravil: „Já jsem Hospodin, který tě vyvedl z Uru Chaldejů, abych ti dal tuto zemi v majetek.“

(Abrám) řekl: „Pane, Hospodine, podle čeho poznám, že ji dostanu v majetek?“

(Bůh) mu řekl: „Vezmi pro mne jalovici, kozu, berana, všechny tříroční, pak ještě hrdličku a holoubě.“

(Abrám) mu přinesl všechna tato zvířata, rozpůlil je a položil jednu polovici proti druhé, ale ptáky nerozpůlil. Draví ptáci se slétali na mrtvá těla, ale Abrám je odháněl. Slunce se sklánělo k západu, když Abrám upadl do hlubokého spánku, pojala ho hrůza, velká tíseň.

Zatím slunce zapadlo, nastala tma a hle — dýmající pec a ohnivá pochodeň přešly mezi oněmi rozpůlenými částmi. V ten den uzavřel Hospodin s Abrámem smlouvu a řekl: „Tvému potomstvu dávám tuto zemi od egyptského potoka až k veliké řece, řece Eufratu.“

2. ČTENÍ

Z LISTU SVATÉHO APOŠTOLA PAVLA FILIPANŮM (Flp 3, 20-4, 1)

Bratři! My máme svou vlast v nebi, odkud s touhou očekáváme jako spasitele Pána Ježíše Krista. On přemění naše ubohé tělo, aby nabylo stejné podoby jako jeho tělo oslavené. Způsobí to jeho moc, protože jí si může podřídit všechno.

A tak, moji bratři milovaní a vytoužení, moje radosti a koruno, stůjte v Pánu pevně, milovaní!

SLOVA SVATÉHO EVANGELIA PODLE LUKÁŠE (Lk 9, 28b-36)

Ježíš vzal s sebou Petra, Jana a Jakuba a vystoupil na horu, aby se modlil. A když se modlil, nabyla jeho tvář jiného vzhledu a jeho roucho bělostně zářilo. A hle, rozmlouvali s ním dva muži — byli to Mojžíš a Eliáš; zjeví se v slávě a mluvili o jeho cestě, kterou měl naplnit v Jeruzalémě. Petra a jeho druhy obestřel těžký spánek. Když se probudili, spatřili jeho slávu i ty dva muže, stojící spolu s ním.

Vtom se ti muži od něho začali vzdalovat; Petr mu řekl: „Mistře, je dobré, že jsme zde; udělejme tři stany, jeden tobě, jeden Mojžíšovi a jeden Eliášovi.“ Nevěděl, co mluví. Než to dopověděl, přišel oblak a zastínil je. Když se ocitli v oblaku, zmocnila se jich bázeň.

A z oblaků se ozval hlas: „Toto jest můj milovaný Syn, toho poslouchejte.“ Když se hlas ozval, byl už Ježíš sám. Onřumlkli a nikomu tehdy neřekli nic o tom, co viděli.

Josef Benáček

Biskupové mluví o evangelizaci Evropy

V encyklice Pavla VI. „Evangelii nuntiandi“, která byla vydána v r. 1975, je věta, v níž je vysloven jeden z nejpálčivějších problémů, který klade moderní svět církvi. Věta zní: „Zlom mezi evangeliem a kulturou je beze sporu drama dnešní doby.“ Pavel VI. se zde dotkl jedné z nejožehavějších a nejzávažnějších otázek, s níž je dnes katolická církev a s ní a v ní každý věřící konfrontován. Toto drama, toto vědomí, že kultura se odcizuje evangeliu, cítíme a prožíváme intenzivněji a také bolestněji my v Evropě, protože kontinent, rozlohou sice malý, ale svým civilizačním a kulturním významem velký, byl po staletí křesťanstvím utvářen a prosycen.

Je možno tento zlom mezi evangeliem a kulturou překlenu-out? A jak? Jak se může evangelium stát kvasem v Evropě, v této - jak se říká - pokřesťanské éře? Tuto otázku si položili delegáti evropských biskupských konferencí na symposiu, které se konalo v Římě od 7.-11. října. Bylo to již šesté setkání, šesté symposium evropských biskupů. Projednávaly se vždy otázky, které mají celoevropský dosah. Tentokrát znělo téma symposia: „Sekularizace a evangelizace v dnešní Evropě.“ Sekularizace, česky zesvětštění. Tím se míní proces, jímž se evropská civilizace a kultura vymaňuje ze závislosti na náboženských hodnotách a konkrétně na křesťanské víře.

V debatách a vlastně už v přípravných setkáních před symposiem se však ukázalo, že slovo sekularizace není obsahově dostatečně přesné, aby se ho dalo použít jako klíčového pojmu k popsání a pochopení náboženské situace v Evropě. Někteří navrhovali, aby se mluvilo spíše o restrukturalizaci vztahu mezi církví a společností.

Nepodáme přehled všech referátů a diskusí. Seznámíme vás s příspěvkem belgického kardinála Godfrieda Danneelse, bruselského arcibiskupa. Ten probral ze široka i do hloubky dva body, které tvořily jako dvě ohniska úvah a diskusí v pracovních kroužcích: diagnóza a

terapie. Diagnóza, tj. pohled na náboženský stav v Evropě se snahou rozpoznat základní složky a příčiny současného stavu, ale takový pohled zároveň, aby nějak naznačil terapii, tj. hledání cest a prostředků pro účinnou evangelizaci.

Kard. Danneels na počátku zdůraznil, že jde dnes o tzv. druhou evangelizaci. Tato druhá evangelizace na rozdíl od první v misijních územích, kde evangelium dosud nebylo hlášáno a nezapustilo kořeny, se obrací k lidem, kteří žijí na kontinentě, jenž už byl evangelizován, žijí však v prostředí ovlivněném stále více ateismem a agnosticizmem. V tomto prostředí je evangelizace nesrovnatelně obtížnější. Kardinál Danneels analyzoval nejprve různé formy ateismu. Popsal hlavní formy teoretického ateismu a ukázal na jeho slabosti. Dále se však zamyslel nad praktickým ateismem. Ten je podle něho daleko nebezpečnější a klade evangelizaci největší překážky. Praktický ateismus není filosofický systém. Jde spíše o duchovní prázdno, o netečnost k duchovním hodnotám, o postoj, v němž je starost člověka upjata výhradně k dobrům tohoto světa: Mít pokud možno co nejvíce a bez velké námahy a hned! Tak by se dal charakterizovat postoj a myšlení praktického ateismu. A je velmi nesnadno dotknout se srdce člověka, jehož otázky a zájmy se točí jen a jen kolem toho, co popsal Kristus Pán slovy: „Co budeme jíst, co budeme pít, čím se budeme odívat?“ V této souvislosti mluvil kard. Danneels o tzv. narcistickém člověku. Název je odvozen od jména Narcise, známého z řecké mytologie. Narcis spatřil svůj obraz ve vodě a zamiloval se sám do sebe. Podobně je i člověk západní společnosti zahleděn do sebe. Takový typ člověka, typický pro západní

civilizaci, žije jen po sebe, jeho nejvyšším zákonem je seberealizace, rozvinutí vlastní osobnosti.

A z jakých hodnot se Evropa sytí? Západní kultura a civilizace je vystavěna na řadě lidských hodnot a ideálů. Je to např. hodnota jedinečnosti lidského individua, s níž je spojeno vědomí lidské důstojnosti a imperativ, aby tato důstojnost byla respektována všemi - i státem. Pak svoboda a s ní související právo na volbu způsobu života. Dále rovnost, z níž vyplývá odmítnutí jakékoliv diskriminace, např. rasové a náboženské. Všechny tyto hodnoty, jsou hodnoty křesťanské, avšak dnes laicizované, sekularizované. To zn. že jejich poslední základ není hledání ve vztahu a zakotvení v Bohu, ale v důvěře v člověka a v jeho schopnosti. Protože však člověk jedná svobodně, celý tento systém hodnot je poznamenán nestálostí, vratkostí, která není snadno podchytilná.

Otazník: Není-li systém lidských hodnot zakotven v absolutnu, jsou-li humanitní ideály ponechány autonomii uplatnění, upadají často do jednostrannosti, která nahlodává samu tkáň společnosti a lidských vztahů. Tak např. vědomí lidské důstojnosti, důstojnosti jednotlivce, může vést k přehnanému individualismu. Uznání a zákon rovnosti všech lidí se může změnit v dusící nivelizaci, neplošné zglajchšaltování. Rozumná láska k vlasti se může zvrátit do úzkoprsého nacionalismu. Bezmezná důvěra ve vědu vede ke ztrátě smyslu pro to, co je stálé, trvalé, neměnné a posvátné, protože vědecké teorie a hypotézy se neustále střídají, jedna překonává a vylučuje předešlou, atd. Dalo by se říci, že tyto a jiné hodnoty zakotvené v Bohu, nyní však Bohu odcizené a vylastněné člověkem, vylučují ze

COMMERCIAL NATIONAL BANK

Special Service for Special People

Main Bank
3322 South Oak Park Ave.
Berwyn, Illinois 60402

Manor Branch
5919 West 35th Street
Cicero, Illinois 60650

ALL PHONES:
484-0800

Doporučte
HLAS NÁRODA
svým přátelům
a známým

**NOVÁ KRAJANSKÁ AUTODÍLNA
V BERWYNU, ILL.**

**K·H
Auto
Repair**

6619 - 21 W. Čermákova tř.
(hned vedle berwynské pošty)
jeji majitelé

**STEVE KUBOVIČ
a
JANO HULÍN**

vám nabízejí své odborné služby:

- * pravidelnou údržbu motorů
- * veškeré opravy aut všech značek
- * odvoz nepojízdných aut
- * důchodcům je po správce na přání doručíme osobně

VOLEJTE: 749 - 7449

svého nitra toxiny, jedovaté látky, které rozleptávají tkáň lidské společnosti. Tak zní v podstatě diagnóza evropské společnosti a kultury, jak ji podal kard. Danneels. Připomínáme znovu, že tu jde o pohled věřícího člověka, ne jen o sociologickou analýzu.

Ve druhé části referátu se bruselský arcibiskup obrací k terapii: Co v této situaci dělat?

Jaké požadavky klade na evangelizaci? Uvedeme jen některé důležitější body: Evangelizační dílo a úsilí potřebuje především zdravou a pevnou filosofickou reflexi jako základnu. Žijeme sice v době myšlenkové roztržnosti a téměř bezmocnosti, avšak i když je filosofická syntéza v přítomném okamžiku neuskutečnitelná, nesmíme se vzdát pozitivního hledání pravdy.

S nutností filosofické reflexe souvisí potřeba a nutnost objevit znovu důvod víry, racionální základny víry, věřit v Boha, Ježíše Krista, je rozumný akt. A mimo to víme, že křesťanské zjevení vychází vstříc hluboké touze člověka po pravdě, po dobru a po kráse.

Je tu nutno dále vyvinout velké úsilí na poli evangelizace kultury. Víra se sice neztotožňuje s určitou kulturou, avšak evangelium se obrací vždy na konkrétního člověka žijícího ve vlastním kulturním prostředí. A i když je evangelium a evangelizace na kulturách nezávislé, neznamená to, že by s nimi bylo neslučitelné. Naopak evangelium je schopno prokvasit každou kulturu a pomoci v ní odstranit antihumánní prvky.

Dílo evangelizace je úkolem všech věřících jak v osobním styku, tak pokud jsou členy společnosti, např. farního společenství. A zde poukázal kardinál na otázku, nebo na problém, který je přítomný především na Západě. Zdá se, že dnes farnosti ztratily na živosti a iniciativu převzaly malé skupiny a nová církevní hnutí. Bude tedy nutno promyslet, jak najít plodné vztahy mezi tradičními církevními strukturami a novými hnutími.

Nakonec kard. Danneels připomněl, že evangelizace je především dílo Ducha sv. a že předpokládá živou důvěru v Boží milost. Kdo o tom není přesvědčen, ten se vystavuje nebezpečí, že se vyčerpá v horečné činnosti. A když se setká s neúspěchem, propadne skleslosti.

V tomto krátkém přehledu jsme ovšem nevyčerpali celé bohatství myšlenek a podnětů, kterými je referát naplněn. Avšak i to málo stačí k zamyšlení.

Ivo Císař:

Poznámka k diagnóze současného ateismu

Ateismus, zejména současný: je to problém filozofický nebo teologický, teoretický nebo praktický, individuální nebo sociální?

Především nutno říci, že ateismus není nikdy původní, nýbrž vždycky odvozený.

Z hlediska logiky ateismus není tvrzení, nýbrž popírání, „nemožná negace“ /V. La Via/, nemožná, protože poznanou Boží existenci není možno popřít, jak to zdůrazňuje tzv. ontologický důkaz. Není to poznání, nýbrž zavírání očí /svých i jiných/. Proto Marx a jeho neomarxističtí následníci, jako A. Gramsci nebo L. Lombardo-Radice, už ani nekladou problém Boha, a proto jej „nepopírají“, a tím matou a svádějí k „dialogu“. Patří k tzv. pozitivnímu ateismu /jak jej nazývá Maritain: je to vlastně antiateismus/, který popírá Boha pouze implicitně, kdežto otevřeně „pouze“ afirmuje člověka /ale jak vysvětlí jeho původ, určení?/: je to ateistický humanismus /ne humanismus/.

Psychologicky, jak si toho museli všimnout už i komunisté, ateismus není původní, protože člověk celou svou přirozeností není bez-božný ale náboženský, a v tom je jeho nejvyšší a nejpřímější definice. Proto se na Východě i na Západě snaží nahradit náboženství. Samozřejmě jeho padělkem.

Z historického hlediska už velký badatel o náboženstvích primitivů, misionář a etnolog P. V. Schmidt S.V.D. poukázal na to, že je pravděpodobné, že původní a nejstarší náboženství lidstva /vlastně jediné pravé náboženství jako hledání a kult Boha - na rozdíl od Zjevení, v němž se Bůh sám sdílí lidem/ byl monoteismus, který teprve později degeneroval. Z dějin starých národů a filozofie víme, že se ateismus vyvinul jako kritika a pak odmítnutí náboženství, buď jeho převrácením na pověru, anebo jeho nepochopením. Na to ostatně poukazuje také sám II. vatik. koncil, v GS 19. Zdá se, že ateistické filozofie se pokoušejí o ospravedlnění a posteriori předpojatých tezí, anebo též osobního postoje /protože filozof není člověk abstraktní, nýbrž konkrétní, se svou vůlí, problémy, osobní historií/.

Jak upozorňuje mj. kardinál F. König, ateismus je zjev typický a výlučně západní /není nutno připomínat, že komunismus je svým původcem západní

vývozní zboží, nesdílené národy, nýbrž jen některými jednotlivci/. A právě v křesťanských západních zemích se ateismus posledního století vyvinul z renezančního humanismu jako iluministická kritika církve a křesťanství a jako takový je předkládán i současnými ateisty, hlavně komunisty. Je zajímavé, že i tzv. Svědci Jehovovi vycházejí z kritiky církve starými a otrřelými pomluvkami a námitkami, jak to činí ostatně i marxisté v Itálii; mají obojí úspěch, pravděpodobně ne z důvodů výlučně racionálních.

Je zřejmé, jak mi to říkal před léty i jeden milánský farář, bývalý profesor biblických věd a nynější pomocný biskup, mons. G. Saldarini, že v postoji dnešních lidí je zřejmé odmítnutí křesťanství. Jsem přesvědčen, že tzv. moderní či současný ateismus je velký odpad, apostaze, ztráta náklonnosti /disafezione/, indiferentismus, zrada, opuštění, odchod, zapření, odmítnutí víry, protikřesťanství, způsobené jednak ohlušením ateistickou propagandou /hlavně na školách, obzvláště vyšších, a pak v moderních spojovacích zaslepujících prostředcích/, jednak materialismem. Komunisté nutí a Svědci Jehovovi svádějí k odpadu. Víra je nahrazována politickým laicismem. Novým božstvem je stát /kromě, anebo z důvodu „božstva“ peněz/ a novým náboženstvím je politika. Jde o sekularismus společnosti /nejen o sekularizaci ve smyslu sociologickém/ a církev je zaháněna do soukromé oblasti pod záminkou překonání triumfalismu, který - jak to vidíme ve zprávách IV. století - byl jen šťastným oddechnutím křesťanu po dosažené svobodě. A ne náhodou prohlášení o náboženské svobodě /Dignitatis humanae/ patří k nejdůležitějším dokladům II. vat. koncilu. Církev má zapotřebí svobody k plnění svého poslání.

Současný ateismus je tedy problém teologický, praktický a sociální /ve smyslu společenském, veřejném/, a proto pastorální, ne pouze filozofický, teoretický, individuální. A je to hlavně otázka vůle, na kterou ovšem dnes silně působí společenské sdělovací

omamující prostředky /včetně státní školy/. Uplatňuje se to, co řekl Kristus Pán v podobenství o královské svatební hostině: „Nechtěli přijít“. /Mt 22,3/. Zdůrazňuje to i nynější arcibiskup v Bologni, kardinál G. Biffi. Proto „ateisté“ nejsou bez zodpovědnosti a viny, samozřejmě v mezích všech polehčujících subjektivních okolností ohlušení, tuposti atd., jež jsou odedávna jasné katolické mravouce.

Diagnóza ateismu jako praktického zjevu je významná pro pastorační činnost. Nikdo není a nemůže být nadlouho, po celý život, ateistou, pokud je normální. Nutno působit na rozum, hlavně kde je oslepen sofismaty a propagandou, ale to jen předběžně, nakolik je to zapotřebí v jednotlivých případech; rozhodující je vůle, tedy modlitba, oběti za „ateisty“. Člověk je stvořen Bohem pro Boha, proto ho hledá a tíhne k němu svou přirozeností. Není třeba skepticky přehánět s tzv. praeambula fidei, a mezi nimi s lopotným dokazováním Boží existence, o níž málokdo skutečně pochybuje. Filozofické důkazy Boží existence nejsou nic jiného než přeložení tzv. předfilozofického poznání Boha do odborných výrazů a spojitostí, aby si člověk ujasnil a ožejmil, co v sobě cítí.

Diagnóza ateismu jako zjevu teologického nás vede k dodatku, že ateismus není pouze slovní popření Boží existence, ale jak je tomu u biblického člověka: „Nerozumný si říká v srdci: „Boha není!“ /Ž 13,1 a 51,1/, je to vlastně stížnost na Boha, kritika víry v plném slova smyslu, víry hlavně v Boží dobrotu, prozřetelnost, spásu. Jako vůbec nejzávažnější námitka proti Boží existenci, již používají také komunisté, je Epikurovo dilema o zlu ve světě, dilema odezírající od absolutního zla, hříchu, z něhož nás Bůh vyvádí trpělivě hlavně bolestí a křížem, a jež chce naplnění všeho zde na zemi /tedy obviňuje Boha na základě svých předpojetí/.

Námitku proti Boží existenci ze zla ve světě zná už sv. Tomáš Akv. /S. th. I,1,2,3/. Další námitky jsou z lidské pýchy: z osobní „svobody“ a z vědeckého a technického pokroku. Zase

prometeismus, „závodění“ s Bohem na poli dobra a zla a moci: „Budete jako Bůh“ /Gn 3,5/, „osvobodit“ se od Boha!

Současný ateismus, který je pozitivním čili ateistickým humanismem, vylučuje Boha z lidské existence, individuální a sociální, staví se na jeho místo a buduje svůj osobní a společenský život bez Boha; je to pokus o vybudování babylónské věže státu a jeho „spravedlnosti“ na zemi bez Boha: je to bez-božectví.

A protože se Bůh zjevuje a sdílí v Kristu /srov. Jn 17,3/, je to pak konkrétně protikřesťanství, pod záminkou kritiky církve, jež postupuje často pomluvkami. Je to odmítnutí víry materialismem, odmítnutí naděje pozemskou utopií, odmítnutí lásky třídním bojem. Nebezdůvodně je marxismus a komunismus bezbožecký mesianismus, vyrostlý na půdě německé monistické filozofie. A bezbožecký existencialismus /Sartrův/ je uzavření se do sebe, což je peklo. Toto dvojí uzavření člověka do sebe jako osoby /či spíše do individua/, do zbožněného „já“ anebo do zbožnělé státní společnosti /totalitarismu, tyranie/ popsal II. vatikánský koncil v GS 20. A dal odpověď v GS 21-22, kde jako obvykle /srov. 32,37,45/ poukazuje na Krista. A ten je „Ano“ /2 Kor 1,19/ - otevřenost Bohu Otci, a tedy i člověku, a proto jediný Spasitel, který obětoval sám sebe Otci - pro nás, v dvojediné lásce.

Obrátit odpadlíka je velmi těžké /viz Mt 12,32,45; Žid 6,6; Jan 5,16; 2 Pt 2,31-32/. Současný ateismus je však hlavně bojovný, veřejný, otupující a ohlušující. Proto je potřeba znovu pokřesťanit Evropu, jak to prozíravě vyžaduje Jan Pavel II. Církev potřebuje svobodu a musí proniknout a obrátit nejen jednotlivce, ale skrze ně i společnost, aby byla znovu křesťanská a neznemožňovala spásu.

599-4372

ROZPOČTY ZDARMA

Independent Glass Service

VEŠKERÉ SKLENÁŘSKÉ PRÁCE

KOVOVÁ DVOJITÁ OKNA (STORM WINDOWS)
PLEXIGLASS — ZRCADLA

8014 SOUTH NATCHES AVENUE

BURBANK, ILLINOIS 60459

WILLIAM KRÁTKÝ

evropský vyučený sklenář u dědy a otce v Československu

IMPROPER

VALAŠSKÉ
PAPUČE

dokud zásoba
postací

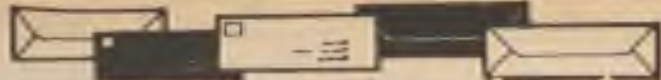
Velikosti 6—12

Nízké ceny!

MACH

3720 W. 26TH STREET
CHICAGO, ILL. 60623

DOPISY našich čtenářů

Chicago - Illinois

Drazí naši čtenáři,

dnes už máme opět Popeleční středu a začíná nám čtyřicetidenní příprava na velikonoce - utrpení a Zmrtvýchvstání Krista Pána. Ta každoroční postní doba má nám být hlavně příležitostí ke zpytování svědomí, k zamyšlení se nad sebou samými, co jsme až dosud dělali vyložené špatně, anebo méně dobře, ačkoliv bychom to mohli dělat lépe. A u věřícího křesťana neběží ani tak o nějaký okamžitý bezvadný „výkon“, který se nám nepodaří udělat nikdy tak, že by nemohl být ještě lepší, ale hlavně o změnu smýšlení. Platí to pro nás v první řadě v našem osobním životě, ale snad tak trochu i o našem životě společenském v exilu, o upřímnosti či neupřímnosti našich vzájemných vztahů mezi sebou, a v době už dlouho trvající nesvobody našich národů doma ve staré vlasti to platí i o odvaze, s jakou se podíváme do zrcadla své minulosti i přítomnosti v našem svobodném tisku. Neznamená to samozřejmě vidět jen svou „krásu mladosti“, a nepřiznat si chyby, kterými nás právě ta nez-

kušená mladost poznamenala. Neznamená to však ani vidět zase jen to špatné, čeho jsme se dopustili a nevidět dobro, které - vzdor všem nedostatkům, dal Bůh vykonat našim předkům i nám. Řečeno konkrétně, myslíme nyní na naši První republiku. Masaryk sám kdesi přece napsal: „Tak, Pán Bůh zaplat“, demokracii už tedy máme; teď ještě v ní jen nutně potřebujeme ty demokraty!”

Tak nám v těchto dnech přišlo do redakce velmi výstižné osobní svědectví o nespravedlivém jednání některých zaměstnavatelů vůči svým zaměstnancům s nadpisem, kdo ten hrozně nespravedlivý komunismus ve skutečnosti zapříčinil. Udělat z toho samostatný článek nebylo by podle našeho názoru - zase docela spravedlivé, poněvadž v historické souvislosti celosvětového sociálního vývoje a vždy jen dočasných mocensko - politických konstelací - je celá věc světového komunismu složitější. V rubrice „Dopisy“ vynikne lépe a přečte si je více čtenářů.

V našem křesťanském týdeníku H.N. se snad dorozumíme s naším

dopisovatelem určitě na tom, o čem jsme již několikrát psali. „Je na bíledni, že kdyby byli bývali křesťané - nejen katolíci - minulého století v průmyslové „revoluci“ lepšími křesťany, byli by bývali spravedlivější k rychle rostoucí vrstvě důlních i továrních dělníků, a ani Marx s Engelsem by si bývali nemohli komunismus vymyslet.“

O době konce komunismu říkával nám v padesátých letech v Belgii v exilu žijící lotyšský Otec biskup Sloskans z Rigy - (dvakrát bolševiky poslaný na Sibir) - tuto jednoduchou pravdu. „Opravdu přesvědčených komunistů je už dnes ve světě málo. Tam, kde se dostal komunismus násilím, lži a podvodem k moci, je většina straníků jen z řad vypočítavých oportunistů. Komunismus ztratí svou přitažlivost - u chudého lidu i u nespokojených intelektuálů - jakmile bude ve světě za každého přesvědčeného aktivního komunistu opravdu přesvědčený aktivní křesťan, který bude na svém vedoucím místě v životě vždy spravedlivě křesťansky jednat, aby odstranil tu nejkřiklavější lidskou nespravedlnost.“ - V tomto smyslu je také záhodno číst a rozumět následujícímu dopisu, který je pravdivý.

XXXXXX

Kdo pěstoval zárodky komunismu

Stále se v našem exilním tisku píše o komunistickém zlu, ale téměř nikdy se neříká, proč a z jakých příčin se tohle lidské zlo zrodilo, a jak bylo a stále je ve světě pěstováno právě v zemích, kam se komunismus dere.

Všichni víme, že komunistou se nikdo nenarodil, k podobnému stavu myšlení někteří lidé docházejí až v pozdějších letech zklamáním, poznáním vad lidské společnosti, svedením a přísliby politicky organizované strany.

Rozených povalečů, kteří se každé práci vyhýbají - (o nichž se někdy v souvislosti s komunisty píše) - bylo původně velmi málo. Takoví lidé se o

zlepšení pracovních podmínek nezajímají, jsou líní i myslit, nikdy nic nezorganizovali, svět nezlepšili ani nepokazili.

O naší první republice rádi mluvíme jako o vzoru nebo ostroivu demokracie. Je jisté, že některé státy blízko nás o zásady demokracie dbaly méně, ale i my si té sebechvály tolik nezasloužíme. I u nás bylo dost lidí, kteří dobrý mrav od jiných vyžadovali, ale pro sebe principy demokracie považovali za škodlivé, a tak za dvacet roků republiky - pokud se týká úcty člověka k člověku - nedostihli ani demokratického smýšlení úřadů c.k. říše Františka Josefa.

Je pravdou, že jsme měli dobré sociální zákony na ochranu zaměstnanců. Skutečnost, že jsme tyto zákony měli potvrzuje jenom špatnou morálku velké části našich zaměstnavatelů. Pro spravedlivé demokraticky smýšlející zaměstnavatele nebylo takových zákonů potřeba.

Stát je jako kniha, jejíž kvalitu nemůžeme posuzovat podle názvu nebo vazby, aniž bychom si nepřečetli pozorně všechny její stránky, a chceme-li o ní vydat správný posudek, musíme napřed přečíst více dobrých i špatných knih.

Je mi smutno, musím-li doznat, že některé špatné lidské vlastnosti jsem poznal až ve své vlastní zemi, kde jsem se narodil.

Po desetiletém pobytu v cizině - převážně ve skandinávských státech - vrátil jsem se v roce 1937 do vlasti a porovnával poměry. Hospodářské poměry omlouvala mladost republiky. V té době nejlevnější boty u nás stály kolem 70 korun, košile průměrné jakosti 50 korun a malý byt v chudším předměstí v Praze asi 250 korun měsíčně. /O výdělku některých zaměstnanců se zmíním později./ Mne však hlavně překvapily jiné poměry - poměry lidskosti.

Na venkově, i u některých na naše poměry velkých sedláků a zámožných rolníků, bylo ubytování pomocného personálu stále

pod úrovní člověka; někteří čeledíni, „pacholci a děvečky“, museli spát na palandách ve stájích s dobytčkem. Ne každému bylo dovoleno jíst s hospodářem u jednoho stolu a stejně maštěné jídlo. Někteří majitelé zemědělských usedlostí hleděli příležitostně zjednané pomocníky - i za poctivou práci - při vyrovnání odměn ošálit jak se dalo. Vzpomínám na ponížení a posměch, jakým byl u nás za svou poctivou práci vystaven nejlepší, ale chudý hoch místní obecné školy: Před ukončením školního roku přišel hospodář do chaloupky, kde bydlela matka s 13 letým, ale dobře urostlým chlapcem a nabídnul jim, jestliže chlapec o prázdninách pohrabe všechna jeho obilná pole, dostane dvě stě korun. Pracovitý chlapec s nadšením nabídku přijal a s matkou si již dělali plány, co si za ty peníze na sebe koupí. Celé prázdniny brzy ráno chlapec chodil s těžkými železnými hráběmi a s koněvkou pitné vody na pole, některá od sebe dosti vzdálená. Hospodář práci chlapce kontroloval a několikrát ho i poplácal po plecích a pochválil jej za to jak poctivě pracuje. Když pak po skončení práce chlapec si přišel k hospodáři pro zasloužené a sjednané peníze, sedlák mu dal jenom polovinu slíbeného obnosu. Chlapec se domníval, že se snad hospodář zmýlil a třesoucím se hlasem mu připomenul slib. Hospodář otevřel dveře, beze slova kopnul chlapce do zadní části těla a tak vyřídil chlapce i s matkou. Matka doma pohládila oklamaného plačícího synka a pravila: „Neplač Jeničku; poznal jsi prvního sprostáka, takových v životě ještě potkáš víc, a alespoň vidíš, co tvoje máma musí vytrpět. - Večer při pivě v hospodě se hospodář před sobě rovnými občany vychloubal, jak na kluka vyzrál. Všichni se tomu srdečně řehotali, tak projevíli „chřupanovi“ svoje sympatie a zároveň si tím vydali vysvědčení o své mravní malosti, která nevyrostla ani o píd' i u těch, kteří chodili v neděli do kostela.

Poznal jsem ovšem ale také hospodáře, který neměl zemědělského vzdělání o nic více než ostatní, ale zato více zkušeností, jichž nabyl prací na nějakém velkostatku jako zajatec za první světové války a hlavně hodně četl. On jediný dodržoval 8 hodinovou pracovní dobu „přes čas“ se u něho

PRAVĚ DOŠLA NOVA ZÁSoba

Kalendář Československý svět 1986 -

ilustrovaný, 217 stran, \$3.50, poštou \$4.50.

Kroje Slovácka - pohlednice (postcards) bez obálek,

kus 25¢, poštou 5 za \$1.65.

Místrík J.: Basic Slovak, \$3.25, poš. \$5.50.

Praha - plán města, \$1.75, poš. \$2.50.

Moravské národní pohádky a pověsti, \$7.50, poš. \$9.25.

Fischer O.: Činohra Národního divadla do r. 1900, \$8.50, poš. \$10.25.

Poláček K.: Bylo nás pět, \$4.50, poš. \$6.00.

Jarošová Emma: Dům u dvou skotiků (roztomilě vyprávění pro milovníky psiků a jiných zvířátek), \$9.50, poš. \$11.00.

Máme nový seznam magnetofonových pásek (Cassette tapes), zašleme zdarma na požádání.

Na skladě ve velkém výběru: Křišťálové sklo, keramika, české granáty, kuchyňské potřeby jako mlýnky na mák, na housku, kráječe knedlíků, koření, čaje a byliny, gramofonové desky české a slovenské, panenky v krojích, šátky na hlavu, slovníky, učebnice a mnohé jiné. Pište si o seznam.

Imp. sušené hříbky, světlé, jemně krájené: 1 lb \$24.00, poš. \$26.85 - 1/2 lb. \$12.50, poš. \$15.15 - 1/4 lb. \$6.50, poš. 8.35.

Zákazníky v Illinois upozorňujeme, aby na každý \$1.00 poslali o 7¢ více na státní daň.

F. PANCNER, Inc. 6514 West Cermak Rd.,

BERWYN, ILL. 60402 ☎ (312) 484-3459.

Zástupce

Tuzex

dárkové společnosti do Československa.

Přijďte se podívat rádi Vás obsloužíme.

★
★

**Kašpárkovo
loutkové divadélko,**

v sobotu 22. února 1986
ve 4 hod. odpoledne
v Masarykově škole
5701 W. 22nd Place Cicero, Ill.

Má poklonka, nazdarek,
klani se vám Kašpárek!!

★
★

pracovalo jenom ve výjimečných případech, což však svým pomocníkům vždy rádně zaplatil. Lidé u něho také pracovali nejraději. Byl znám v kraji jako zemědělský a včelařský odborník, ochotně radil jiným a do hospody přišel jenom když byl požádán o odbornou přednášku. V obci vedl záložnu a do výkonu této služby zapracoval svého kočího, aby ho v nepřítomnosti mohl zastupovat. Ten pan kočí bydlel ve svém pokoji v novostavbě, sedlák dbal na to, aby v neděli byl vždy pěkně oblečen a šel do kostela. Tento kočí - ač svým vzděláním jiné nijak nepřevyšoval, byl mezi ostatními svými kolegy na vesnici jakousi elitou. Hospodář svým demokratickým, spravedlivým křesťanským jednáním dodal svému kočímu sebedůvěru, pocit rovnoprávnosti. To však byla výjimka.

Ve městě jsem poznal jiné špatnosti, které měly ovšem tentýž původ v lidské nespravedlnosti. V Praze v dolejší části Václavského náměstí byla - na pražské poměry - velký hotel, jehož majitelé byli starší manželé, kteří navíc vlastnili také panství na venkově a několik činžovních domů, z nichž stály některé na nábřeží, naproti Mánesu.

V hotelu, který měl asi 4 milióny ročního obrátu byl také biograf, divadlo, bar a velká koncertní kavárna. Před vchodem do koncertní kavárny se večer vybíralo vstupné, které vyneslo víc než bylo třeba na platy hudebníků a číšníků dohromady. Obyčejní číšníci měli tehdy čistého týdenního platu 127 korun. Se zpropitným nemohli počítat, to za ně shráblí vrchní. Vrchní číšníci byli na zpropitném závislí, byli však nanejvýš spokojeni. Vrchní dostávali symbolický plat, jednu korunu měsíčně, kterýžto obnos byl také vyznačen na jejich přihláškách do Pensijního ústavu. Majitel hotelu platil minimální prémii a vrchní číšníci s rodinami měli nárok na bezplatné lékařské ošetření. To bylo dovoleno. Obyčejní číšníci na výhody pojištění v Pensijního ústavu - podle tehdejšího zákona - nároku neměli.

Kromě svého platu měli obyčejní číšníci také nárok na jednu, dvě nebo tři kávy denně a to podle doby nástupu do zaměstnání. Nebyla to káva jaká se podávala hostům, nýbrž tak zvaná káva číslo 2, což znamenala podruhé převařená. Bylo-li někdy sporné - vzhledem k době nástupu - má-li číšník nárok na jednu, nebo na dvě kávy číslo 2, byl zavolán právník ze Svazu hotelierů a ten poradil na kolik káv ten který číšník má

nárok. Ten právník byl tehdy asi 35 letý pěkný elegán, často jsem u něho obdivoval hloubku, do jaké je nečistá duše člověka ochotna padnout, ve snaze vyhovět svým chlebozárcům.

Po číšnících se směs kávy znovu - to je po třetí - převařila, byla z toho káva číslo 3 a tuto žbryndu dostávali k snídani sluhové a služební. V kuchyni, kde se kávový rozmnožovací proces prováděl, měla dozorčí službu matrona - důvěrnice majitelů - která přísně dbala, aby zavedený „demokratický“ pořádek byl dodržován. „Takovou starostlivost o srdce svých zaměstnanců projevovali tedy někteří naši několikánásobní milionáři.“ Číšníci mi dokonce tvrdili, že na Svazu hotelierů je vedena „černá listina“ zaměstnanců. Číšníci se báli uplatňovat svoje práva, protože měl-li někdo nějaký spor se zaměstnavatelem, byl propuštěn a velmi těžko pak našel v Praze ve svém oboru zaměstnání.

**

Uvedené zkušenosti jsou jenom nepatrnou ukázkou konkrétně prováděné „demokracie“ za kulisami zákonů. Zbytečná je snaha všech domýšlivců, kteří by nám dnes rádi namluvili, že nějaká třída u nás měla vždy jedničku z chování a mravů, a že na tragedii našeho národa podílu neměla.

Snad někdo namítne: to byly jen jednotlivé případy. Mýlíte se! Takových ponižených služebných, sprostě okradených Jeníků, číšníků a jiných nespravedlivě odstrčených bylo u nás víc než dost. Nebyli to lenoši a přece byli ponižováni a duševně trpěli. Že dnes jsou u nás dobří lidé novýni - tentokrát rudými - mocipány znovu zneužívání a znovu trpí - to už je zase jiná kapitola. Původní vina sobeckých pěstitelů zárodků komunismu změnou poměrů vymazána není.

Žádným vzorem demokracie jsme nikdy nebyli ani za první republiky, a proto si nerozumíme ani v exilu.

**

Hotel o němž se zmiňuji jistě dobře znáte, jmenoval se Ambassador. Byl jsem tam zaměstnán v podnikové kanceláři až do doby, kdy do kanceláře přišel vedoucí tzv. „Domu služby Bat'a“ z Václav. náměstí. Když mne uviděl, dělal překvapeného, pěkně mně potířal pravici a vyslovil přání, že by rád mluvil s majitelem hotelu. Uvedl jsem ho do dobře insulovaného salonku arch. Weyra. Po jeho odchodu mě pan architekt zavolał a ukázal mi dopis ze Zlína, v němž -

mimo jiné - bylo uvedeno, že se v Praze scházím s cizími diplomaty, o firmě Bat'a špatně mluvím a firmě škodím; bylo tedy žádáno, abych byl ze svého místa propuštěn. Arch. Weyr mi hned řekl, že nemá vyhnouti, firmě Bat'a musí vyhovět. - (Bylo pravdou, že když jsem pracoval v prodejně Bat'a, přišli skoro každý měsíc ke mně do 5. poschodí někteří členové ze skandinávského velvyslanectví. Hlavně norský vyslanec z Varšavy a švédský z Prahy; přinášeli mi časopisy a knihy. Švédský vyslanec mi posílal bohaté zakázky, kteří kupovali stovky párů bot, ne pro sebe, ale pro naše dobročinné ústavy. Když jsem z prodejny odešel, trochu té ztráty přece jenom pocítili. Kde jsem pracoval potom, dověděl se vedoucí domu od zaměstnanců s kterými jsem se občas stýkal v jídelně.)

Nařčení nebylo pravdivé; já měl tehdy jiné starosti. Byla to jenom pomsta, že jsem se nedal děle zneužívat a z tzv. Domu služby na Václav. náměstí jsem odešel.

Protože v Ambassadoru si byli vědomi, že o podniku hodně vím, byli opatrní. Druhý den ke mně přišel onen právník - o němž se v článku zmiňuji - a nabízel mi výborné místo účetního v restauraci na Vinohradech. Protože jsem tak dobře znal jeho osobní vlastnosti, jeho nabídku jsem nepřijal, i když jsem si byl dobře vědom, že jinou práci budu možná dlouho hledat.

**

Všechny moje trpké zkušenosti, fakta - od Bati a Ambassadoru jsem tehdy pečlivě popsal.

S hotovou zprávou jsem šel nejdříve k sociál. demokratům v Hybernské ul., pak k národním socialistům a zkusil jsem to také u agrárníků - republikánů.

Všude jsem pochodil stejně; vyslechl jsem jejich „sympatie“ a stejný důvod neochoty mě svědectví uveřejnit. Všichni se odvolávali na výnosnou inserci, kterou jim Bat'a i podnik Ambassadoru zadávají. Obávali se, že po uveřejnění mé výpovědi o skutečných poměrech v obou podnikcích by utrpěli velkou finanční ztrátu.

Přesvědčil jsem se, že všechny ty partajnické noviny šly stejnou ubohou a ponižující cestou; jejich mluva o demokracii byla prázdnou frází, prodejním artiklem. Ve svém názoru ani dnes nečiním žádnou výjimku.

* —out

Milý náš čtenáři, děkujeme Vám za Váš věcný, a spravedlivě výmluvný dopis, a také za to, že v něm nikterak nenečíte a vydáváte

spravedlivé svědectví i těm dobrým, uznalým a křesťanským smýšlejícím zaměstnavatelům, kteří u nás také byli, jak už za Rakouska - Uherska, tak za 1. republiky i během 2. světové války za t.zv. protektorátu. Ovšem, i nám dětem 1. republiky se vryly do vzpomínek dětství různé zážitky nespravedlnosti, které tehdy naši dětskou duši zbytečně dlouho trápily: Jen namátkou si vzpomínám, že když byla jednou velká úroda třešní a švestek, pan šafář z velkostatku střílel z flobertky raději do nás kluků než do špačků, a přitom nás proklínal všemi možnými nadávkami. Sám z toho sice nic neměl, jen se chtěl zavděčit panu velkostatkáři, který, když se to dověděl, pozval si nás všechny kluky na sad, vyzval nás, abychom mu třešně očesali, a každý den, že za to dostaneme tolik kilo třešní, kolik hodin budeme česat. Jeden pan hajný nám zase rozšlapal všechny nasbírané borůvky jen proto, že jsme si navíc v lese nasbírali suché roští a neměli k tomu t.zv. „lístek do lesa“ ke sběru dříví, který stál tehdy asi deset korun. Ovšem, tohle všechno má co dělat s lidským charakterem.

Až teprve později jsem pochopil, kde je ten „zakopaný pes“. Brzy po válce jsem projížděl naším pohraničím, kde byly už připravovány transporty německých obyvatel k vysídlení. Byly to všechno hrozně smutné situace. Čemu jsem se však nestačil divit, byla skupina lidí s komunistickou hvězdou na klopě, která obcházela všechna hospodářská stavení a ve městě jina zase obchody a nalepovaly všude nápisy: „Chcete-li se stát majitelem tohoto hospodářství (obchodu), staňte se ihned členy KSČ!“ Hloupě jsem se jich zeptal, jestli tomu věří, protože musí přece dobře vědět, že komunisté hodlají všechno znárodnit a zestátnit. Hned na mně chtěli „Osvědčení o státní spolehlivosti“ a vyhrožovali mi policejním stíháním. Nic se mi sice nestalo, poněvadž jeden starší komunistka toho horlivce, co se do mne pustil okřikoval, aby „neblbnul“, ale o několik let později jsem si na tu poválečnou příhodu z domova musel vzpomenout v Belgii, kde jsem v

rodině jednoho spolužáka z malého hospodářství zase zažil následující situaci.

V Belgii bylo tehdy před volbami a nepočtená komunistická strana Belgie vynakládala veliké úsilí, aby získala volební hlasy mezi malými zemědělci Flander a valonského Brabantu. Když jsem tak jednou náhodou navštívil se svým spolužákem z lovaňské university jeho rodnou chalupu, zrovna tam přišel docela uctivý „cestující“, z něhož se brzy vyklubal komunistický propagandista, který starého hospodáře přesvědčoval, aby při volbách volil komunisty, protože - až se komunisté dostanou v Belgii k politické moci, seberou velkostatkářům půdu a rozdají ji malozemědělcům, jako je on. - Ještě dnes vidím a slyším, jak tomu komunistickému „nadšenci“ hospodář povídá: „Človče, co to říkáte? Že budete brát bohatým a rozdávát chudým? Já do kostela zrovna moc sice nechodím, jen o hlavních svátcích, ale Boží Desatero znám. To by byla krádež a pozehnání by mi to nepřineslo. Ven, tamhle jsou dveře!“ - Pokud vím, u nás po válce hodně malorolníků naopak sedlo podobným komunistickým slibům na lep. Chtěli mít víc, nakonec jim sebrali všechno - (i když by to snad dnes už ani nechtěli jejich synové a vnuci nazpět.) - Prostě, spravedlnost, poctivost a slušnost musí být v člověku a nikoliv jen na papíře.

A prožívá-li člověk svou křesťanskou víru skutečně, pak podle ní žije a jedná i se svým bližním. Vše ostatní je menší či velká přetvářka, která je jako nakažlivá nemoc. Zachvátili z různých příčin na nějakou dobu většinu jednotlivců a rodin v národě, je z toho snadno několikaletá celonárodní všetranná pohroma, z níž se lze dostat jen duchovním obrodou. A tak jak nás o tom přesvědčil loňský 7. červenec na moravském Velhradě - snad už skutečně u nás doma začíná. My, věřící v exilu, k ní máme opět příležitost o letošním pústu, abychom znovu živě pochopili, že není velikonocního vzkříšení bez velkopáteční křížové cesty.

Pěkně Vás pozdravuji.

Fr. Vojtěch

MINARIK'S BAKERY

FINEST CZECH PASTRIES AND COOKIES
WE SPECIALIZE IN
PARTY AND WEDDING CAKES

- Všechny pečuské a cukrářské výrobky
- Evropská speciality
- "Special Homemade" cukroví
- Velmi chutné máslové housky a štrůdl

5832 W. Cermak Rd, Cicero, Ill. 60650
OLympic 2-2854

Možno
objednat
telefonem:
laskavě
a rychlá
obsluha česky
i anglicky

New Delhi. — Dne 8. února papež Jan Pavel II. navštívil Trivandrum v jižní Indii; v této části Indie je poměrně více katolíků než jinde v celé zemi. Při slavné mši sv., jíž se zúčastnilo na 400 tisíc lidí, prohlásil za blahoslavené dva Indý; Elias Chavara, karmelitského kněze z 19. století, a Alfonsu Muttathupandathu, františkánskou sestru z počátku našeho 20. století. Dne 9. února při mši sv. v průmyslovém městě Bombay před 100 tisíci přítomnými vážně nabádal věřící křesťany, aby se vyhýbali potratům a odsoudil užívání antikoncepčních prostředků; řekl, že pro omezení porodů je třeba jít po cestě sebeovládání a přirozených metod. Indie, která má dnes 750 milionů obyvatel, jež není ani schopna náležitě uživit, zavedla totiž v poslední době provádění potratů a užívání umělých antikoncepčních prostředků, zejména antikoncepčních pilulek. Na podepření svého tvrzení citoval papež dvě význačné indické osobnosti: Mahatmu Gandhiiho a básníka Rabindranat Tagore. Mahatma Gandhi odpověděl na otázku, jakým způsobem je třeba dosáhnout omezení porodů, takto: má se toho dosáhnout nikoliv imorálními umělými zábranami, nýbrž životem disciplíny a sebeovládání. Mravních výsledků se dosáhne pouze mravním sebeovládáním. Tagore se zase o životě vyslovil básnicky, když řekl, že „každé nemluvné, které se narodí, přináší s sebou poselství, že Bůh neztratil důvěru v lidstvo“. Na to mu indiští vládní činitelé řekli, že to je sice vše-

chno svatosvatá pravda, ale že k tak vysokému ideálu morálky jako Gandhi se hned tak lehko milionové masy lidí nedají vychovat, a že básník Tagore jim všemi krásnými spisy nezaručil ani práci a tím méně obživu, a tak že i nadále bude nutno lidi vychovávat k vyšším metám a zároveň ty těžko vychovatelné „mít k tomu“, aby se tak hojně nemnožili, aby se nakonec potraty nemusely provádět. V týž den se papež také setkal s anglikánským primasem Robertem Runcie, arcibiskupem v Canterbury, duchovní hlavou 65 milionů anglikánů. Runcie s ním chtěl mluvit o ekumenických otázkách, avšak papež jej požádal, aby o těchto věcech přišel jednat do Vatikánu. Dne 10. února pak papež Jan Pavel II. zakončil svou desetidenní návštěvu Indie a odletěl zpět do Evropy. Předtím napomenul indickou mládež, aby se vyvarovala materialismu a otevřela se duchovním hodnotám. Také napomenul indické kněze, že jejich místo není v politice. Toto jeho napomenutí udivilo, protože indiští kněží dosud nikdy neusilovali o politické funkce jako někteří kněží v Latinské Americe. Sv. Otec svým napomenutím chtěl asi předejít tomu, aby k tomu v Indii nedošlo v budoucnu, když i tamější bída by je mohla svést k hlásání „teologie osvobození“. Těsně před svým odletem pak řekl indickému prezidentu Zail Singhovi, že se bude modlit za „nejplnější rozvoj a pokrok indického lidu, v harmonii s duchovní povahou celé indické země.“ Protože v Římě právě sněžilo, letadlo se Sv. Otcem

LETEM

SVĚTEM

přistálo na letišti u Neapole, 136 mil jižně od Říma, v 1:45 hodin v noci. - Tato návštěva v Indii byla už 29. pastorační cestou papeže Jana Pavla II do ciziny. Jeho přijetí v Indii bylo sice označeno za „rezervované“ ve srovnání s přijetím v jiných zemích, ale u křesťanů bylo upřímné a nadšené. Katolíci totiž tvoří jen nepatrný zlomek indického obyvatelstva a ostatní Indové považují papeže buď jen za „svatého člověka“, anebo za obyčejného diplomata, kuriositu, hlavu cizího nežádoucího náboženství, či představitele rovněž nežádoucí západní kultury. Na některých místech hinduisté demonstrovali proti jeho přítomnosti v Indii. Katolická církev a jiné křesťanské církve, ačkoliv tvoří jen mizivou menšinu indického obyvatelstva, vydržují a obsluhují přitom téměř polovinu všech dobročinných sociálních programů, podniknutých dobrovolnickými společnostmi. Hinduisté, jichž je asi 600 milionů, se obávají četných konversí ke křesťanství mezi nejnižší kastou „nedotknutelných“, a přímo se hrozí toho, že křesťanské církve šíří mezi tímto lidem školní vzdělání. Toto nakonec totiž přivede příslušníky nejnižší kasty k domáhání se význačných změn v existujících sociálních stukturách „demokratické“ Indie. Proto už od r. 1950 je cizí misionářská činnost v Indii silně omezena a některé indické státy dokonce zakazují konverse svých občanů k jinému náboženství.

jinde na světě, který je nastolen demokratickým procesem“. Duvalier odletěl do Francie a prý by chtěl žít v takové zemi, kde se mluví francouzsky jako na Haiti. Jeho žádost o asyl však zamítly další tři země: Maroko, Gabón a Kamerún. Proto nyní říká, že buď chce zůstat ve Francii, anebo se vrátí zpět na Haiti. Francouzská vláda mu udělila pohostinství pouze na týden. - Dne 10. února gen. Henry Namphy, předseda vládnoucí junty, ve své řeči, pronesené u příležitosti nastolení nové vlády, požadoval v Haiti respekt lidských práv, svobodu tisku, svobodné pracovní unie a celonárodní presidentské volby. Neudal však, kdy se mají tyto volby konat. Protože ministři nové haitské vlády byli vesměs Duvalierovými stoupenci, kteří za jeho vlády korupcí zbohatli, mnozí Haitané nyní říkají, že i tito lidé by měli odejít, jinak, že se v Haiti nic nezmění. První činy nové vládnoucí junty byly rozpuštění zákonodárny, zrušení staré ústavy, jíž Duvalier byl prohlášen prezidentem na doživotí, a rozpuštění obávané Duvalierovy milice o 9 tisících mužích, zvané „Tontons Macoutes“. Pohněvaný lid začal činit honičku na členy této Duvalierovy milice, avšak tito ozbrojení strážci Duvaliera střelbou usmrtili desítky dalších lidí.

● ● ●
Manila. — Podle mnohých náznaků voliči na Filipínách dali při volbách ve zdrcující většině své hlasy opoziční kandidátce Corazon Aquinové; v důsledku nehorázných podvodů, provedených Marcosovými stoupenci a agenty - jak při volbách tak i při předběžném sčítání hlasů - se Marcos však s plnou jistotou prohlašuje za vítěze. Úřední pak hlasy sčítal filipínský parlament, složený z Marcosových stoupenců, a tak i úředně bylo nakonec vítězství při volbách přisouzeno Marcosovi. Aquinová slibuje, že v tom

případě filipínský lid bude proti tomuto podvodu energicky ale nenásilně demonstrovat. - Jaké stanovisko nyní Spojené státy zaujmou vůči Filipínám? President Reagan nejprve naznačil, že v této věci jeho vláda zaujme pozici realismu: ačkoliv nesouhlasí s volebními podvody, které přivodily Marcosovo vítězství, ani s Marcosovou málo demokratickou vládou, bude dále naléhat na demokratizační proces, poněvadž to je možné samou existencí opozice, zatímco v mnohých jiných totalitních zemích opozice nesmí ani kandidovat. Pro USA je ovšem nutná další existence v této zemi amerických strategicky důležitých vojenských základů. Dnes však není vyloučeno, že USA donutí Marcose k odchodu z politiky, protože i biskupové jsou proti němu a komunisté se chystají k dalšímu boji. Dnes je tedy zatím ještě nemožné předvídat, jak se nakonec situace na Filipínách vyvine. Marcos už musel přijmout demisi nechvalně známého generála Veira a nezdá se pravděpodobné, že Aquinová je ochotna spolupracovat na vyřešení filipínských problémů mírovou cestou, protože 127 záludně zavražděných spolupracovníků Aquinové při volbách Marcosovými agenty volá přece jen po zásadní nápravě poměrů zvláště když většina voličů jí dala své hlasy. Spoluprací obou stran by se snad mohlo předejít násilné konfrontaci, která by vedla jen k politickému chaosu a ohrožení amerických zájmů na Filipínách, ale mnozí US pozorovatelé se o možnosti takové spolupráce vyslovují už naprosto skepticky a dávají Marcosovi už jen několik měsíců či týdnů politického života. Spojeným státům však nesmírně záleží na tom, aby měly ve východním Pacifiku silného a spolehlivého filipínského spojence. Dne 12. února president Reagan poslal na Filipiny Philip Habiba ve funkci svého zvláštního vyjednavče; Habib má na místě poznat tamní skutečnou situaci a tlumočit jak Marcosovi, tak i Aquinové, jaké je přání Spojených států na urovnání nynějších delikátních poměrů na Filipínách, chtějí-li vůbec, aby je USA podporovaly, když jim v 2. světové válce svobodu a demokracii vybojovaly. Marcosovým odpůrcům se má - podle zpráv z 12. února 1986 - dát najevo, že musejí s Marcosem spolupracovat; od Marcosa se žádá, aby postoupil vládní opozici část skutečné vlá-

PROGRAM ZAJEZDU 1986

DO ČESKOSLOVENSKA.

Hlavní skupinové odlety do Prahy a Bratislavy z Chicaga neb New Yorku za nejlevnější ceny.

14. a 29. května, 12. a 26. června, 10. a 24. července, 7. a 21. srpna a 4. a 16. září.

Každý zájezd je na 16, 23, a nebo na 30 dní pobytu a může být prodloužen až na 90 dní za stejnou cenu.

ZAJEZD NA SOKOLSKÝ SLEP DO CURYCHU.

Odlet 3. července z Chicaga, New Yorku neb Dallasu. 3 dny pobytu v Curychu a 13 denní zájezd Evropou.

Zájezd č.1 navštíví Švýcarsko, Itálii, Jugoslávii a Rakousko; zájezd č.2 navštíví Švýcarsko, Itálii, Jugoslávii, Rakousko a Československo.

Pobyt v Evropě může být prodloužen až na 90 dní.

Cena zájezdu je mimořádně výhodná.

Zavolejte nebo napište o podrobný program a cenu.

VYŘIZUJEME rychle a spolehlivě návštěvu

Vašich příbuzných z Československa.

Vyzádejte si podrobné informace a ceny u

WEBER

TRAVEL AGENCY, INC.

6805 W. ČERMÁK RD., BERWYN, ILLINOIS 60402
TELEFON: (312) 242-1512 nebo 749-1333

Pěkné posezení najdete v přátelivém prostředí restaurace

CAFÉ EUROPE

u Mirka a Stelly Umlaufových

5710 West Cermak Road v Ciceru

RODINNÉ OSLAVY — PARTY — PODLE DOHODY

ČESKO-AMERICKÁ KUCHYNĚ

DENNĚ ČERSTVÁ JÍDLA — BAR

TELEFON: 656-3555

dní moci a nevládl jen diktátorsky s touhou po vlastním osobním prospěchu. To však asi neudělá.

● ● ●
Bejrút. — Libanon právě prochází novou hlubokou politickou a ekonomickou krizí. Od 15. ledna, kdy Gemayelova vládní armáda porazila v Bejrúte milice vedené Elie Hobeikou, a Gemayel tím zamítl smlouvu o příměří, podepsanou pod syrskou záštitou, třemi předními veliteli libanonských milic (včetně Hobeiky) - se celková situace rázem kriticky zhoršila. Vláda nemá žádnou moc. Muslimští ministři odmítají přijít na vládní schůze, které se nemohou konat, aby se na nich jednalo o nápravě situace. Muslimské politické směry a milice, Hobeikova křesťanská milice a muslimští ministři bojkotují společně Gemayela a žádají jeho rezignaci: Gemayel však zdůrazňuje, že zůstane prezidentem Libanonu až do konce svého mandátu v r. 1988. Libanonská ekonomie je přitom paralyzována a rychle směřuje k svému zhroutilí. Hodnota libanonské libry klesla od 15. ledna o 30 procent na 25 liber za dolar. Lidé se hrnou do bank pro své vklady v panice ze strachu, že hodnota jejich peněz ještě klesne. Touto panikou pak cena libanonské libry skutečně ještě více klesá. Inflation je 70 %, obchody zejí prázdnotou a lidé začínají mít hlad. Daně nejsou placeny, dovoz z ciziny, pokud ještě existuje přichází většinou ilegálními přístavy, kontrolovanými milicemi, čímž je vláda připravována o nutné potřebné celní poplatky. Asi milion Libanonců, tedy třetina obyvatel země, je bez práce. Na ulicích se to jen hemží žebráky. Obyvatelstvo je stále více nespokojeno s touto situací a muslimské milice, podporované Sýrií, se soustředí na hranicích křesťanské enklávy. Prý stačí jen diskretní pokyn z Damašku a tyto milice se dají do pohybu, aby sesadily Gemayela, nevzdá-li se v blízké době prezidentství.

Bagdád. — Irán zahájil proti Iráku ofensivu velkých rozměrů; už prý 100 tisíc iráckých vojáků proniklo na irácké území a dalších 400 tisíc jich ještě čeká na iráckém území za vodním průplavem Khawr Abdallah. Irán tvrdí, že jeho armáde se podařilo úplně odříznout Irák od pobřeží Perského zálivu, které drží obsazeno až k hranicím Kuwaitu. Při těchto prvních operacích ofensivy prý bylo zabito či zraněno na 10 tisíc iráckých vojáků, a zajato bylo dalších 1,250; dále prý bylo sestřeleno 14 iráckých bombardérů a zbytky iráckého loďstva prý jsou obklíčeny. Má to být dosud největší vojenský úspěch Iránu za celých pět a půl let irácko-irácké války. Irák ze své strany popírá, že by neměl přístup k Perskému zálivu; připouští však, že Irán dobyl jeho olejářského přístavu Faw. Stále prý však má ve své moci své irácké pobřeží kanálu Khawr Abdallah, irácká armáda usmrtila na 2,400 iráckých vojáků a irácká armáda na iráckém území je jasně v defenzivě. Tato tvrzení obou stran není možno ověřit, a proto objektivní zprávy o stavu irácko-irácké fronty chybějí. Obě strany se také vzájemně obviňují, že užívají otravných plynů, podobně jako to dělá SSSR v Afghanistanu a přitom tvrdí, že válku v Afghanistanu dělají USA a Moskva, že tam dohlíží na mír.

● ● ●
Varšava. — Lech Waleša, předseda zakázané pracovní unie Solidarity byl přece jen 11. února předvolán před soud v Gdaňsku, kvůli obvinění, že prý pomluvil polskou komunistickou vládu, když s vyčíslenou dokumentací v ruce, prohlásil, že při posledních polských volbách do parlamentu se pouze asi 60 % polských voličů dostavilo k urnám, zatímco vláda tvrdila ve své úřední zprávě, že prý 79 % polských voličů volilo. Toto vysoké procento účasti na volbách podle vládního prohlášení je prý jasným důkazem toho, že polské voličstvo, má ke komunistické vládě důvěru, že situace se v Polsku už znor-

malizovala a zrušená Solidarita už nemá žádný zlatelný vliv na polský lid. Protože před soudem Waleša prohlásil, že „nebylo jeho úmyslem pomluvit nikoho, ani nechtěl nikomu nactiurhat, ale pouze konstatovat stav věcí“, slavný soud rozhodl, že má být zproštěn veškerého obvinění. Tento výsledek už ovšem dříve předpověděl Jerzy Urban, mluvčí polské komunistické vlády.

● ● ●
Washington. — President Reagan už ve své řeči o stavu Unie naznačil, že Spojené státy plánují sestrojít v příštích letech, ještě před koncem století, ultra rapidní letadlo „Orientální Expres“, které by bylo schopno dosáhnout rychlosti 25 krát vyšší než je rychlost zvuku. Toto letadlo by dospělo z Washingtonu do Tokia za pouhé dvě hodiny, a také by bylo schopno - stejně jako vesmírové letadlo „shuttle“ - převážet do vesmíru umělé družice a vojenský materiál. Rovněž Anglie chce sestrojít velmi rychlé letadlo, však pouze pro dopravu cestujících, jehož rychlost by byla pětkrát vyšší než je rychlost zvuku, když francouzsko - anglické letadlo „Concorde“ se po celých deset let tak dobře osvědčilo.

● ● ●
Manila. — Filipínský parlament 14. února už měl sečteny výsledky voleb ve 136 ze 140 volebních obvodů; Marcos prý obržel o 1.4 milionu hlasů více než Aquinová. Krátce předtím katoličtí biskupové Filipín uveřejnili svou přísnou kritiku způsobu, jímž volby byly konány, a vyzvali své věřící k mírovému protestu proti 20 let trvajícím diktatuře presidenta Marcose. Ve svém prohlášení mimo jiné řekl: „Podle našeho uváženího posudku tyto volby byly konány s dosud nikdy nevidanými podvody... Lid promluvil, anebo aspoň se pokoušel promluvit. Ačkoliv bylo všemožně bráněno tomu, aby se svobodně vyslovil, my, biskupové, pastýři duší, myslíme, že ve svém prohlášení o nedávno konaných volbách jsme se dostatečně jasně vyslovili o tom, co lid chtěl říci... Vláda, která uchopí vládní moc, anebo si ji podrží pomocí podvodných prostředků, nemá žádný mravní základ... Žádáme od každého loyálního člena církve a od každé společnosti věřících, aby si utvořili svůj vlastní úsudek o volbách ze 7. února... A vidí-li věci tak, jako je vidíme my, biskupové, musíme společně rozhodnout, jaké vhodné akce je třeba podniknout... My, biskupové, stojíme v solidaritě s lidem a s

ním společně uvažujeme, co je dobré pro náš národ. Musíme však zdůraznit, že naše akce musejí vždycky být v souhlasu s Kristovým evangeliem, které požaduje pouze mírové, nenásilné cesty.“ - Mezi podvodnými praktikami, prováděnými v posledních volbách, biskupové uvedli mimo jiné úmyslný nepořádek v seznamech voličů, podplácení voličů, svévolné měnění volebních výsledků, intimidaci, znepokojování a vraždy. - Dne 15. února pak filipínský parlament prohlásil úředně Marcosa vítězem při presidentských volbách. President Reagan nato prohlásil, že tyto filipínské volby byly znehodnoceny podvody a násilím, a to zejména ze strany těch, kteří dnes drží na Filipínách vládu ve svých rukou. - Za takovéto situace by se Marcosovi asi těžko demokraticky vládlo. Další dva týdny nám zřejmě tedy ukáží směr, jakým se bude politická situace na Filipínách vyvíjet. Aquinová slibuje bojkot výrobků Marcosových podniků a dokonce i generální stávkou.

RŮZNÉ KRAJANSKÉ ZPRÁVY Z ANGLIE

18. ledna byla v polském středisku, na paměť XVII. výročí smrti Jana Palacha, Akademie. Předtím odpoledne, stála u jeho pomníku /u Velehradu/ čestná stráž - účastníci drželi v rukou hořící svíce.

23. ledna se konala výroční schůze Eva Kramer Memorial Trust, charity, která pomáhá našim uprchlíkům při začátcích exilového života.

Tři Britové šli ve stopách

kapitána Scotta - a šťastně dorazili na Jižní pól. Znamenalo to ujít přes 800 mil po sněhu a ledu a při tom si „táhnout své zásoby. Jejich výpadová loď byla mezitím zničena ledovci. Členové výpravy byli však zachráněni americkými vrtulníky.

C.D.U.P. /Britský VONS/ měl schůzku Exekutivy a Trustees nedávno ustavené „Human Rights Charity“. - Svolal ji a předsedal ve sněmovně poslanců Sir Bernard Braine /president/. Práce a činnost bude pokračovat. Sekretářství na místo + Josefa Jostena se ujal Ing. Pavel Moritz /který je také předsedou N.H./ Kanceláře zůstávají na stejném místě a je naděje, že všechno půjde úspěšně dál. Další schůzka se konala 3. února.

Dr. Josef Kratochvíl ke svým „70“ dostal hodnost „Senator“ h.c. - první pocta, kterou udělila Ukrajinská svobodná universita během 65 let trvání.

22. ledna už tomu bylo 5 let, co nás opustil básník Pavel Javor - dr. Jiří Škvor. Byl neúnavným kulturním pracovníkem, dlouholetým redaktorem „Proměn“.

Čs. Orel /evropská oblast sv. Cyrila a Metoděje/ pořádá ve dnech 22. února až 1. března 1986, lyžařský tábor ve středisku Velehrad ve Sv. Martině.

21. ledna oslavili BA a AIR-France X. výročí tryskového letadla Concord. Jeho rychlost je dvakrát větší než rychlost zvuku! Právem jsou na tento jet - Anglie a Francie - pyšny a pomýšlejí o zbudování ještě dokonalejšího a rychlejšího letounu.

Our 103rd Year

SECOND FEDERAL SAVINGS

A FRIENDLY SAVINGS INSTITUTION SERVING A GREAT COMMUNITY

SAVING IS CONVENIENT HERE!

Every feature of our association is designed with safety, increased earnings and convenience for you in mind.

For your convenience: — a Save-by-Mail plan, — easy-to-serve-you office facilities, — fast service, — free parking. Come in. Satisfying friendly service

Road 12 & Grand Ave. FOX LAKE, ILL. 60020 ☎ 587-6311

CORNER 26TH & PULASKI CHICAGO, ILLINOIS 60623 PHONE: 277-8500

INSURED SAVINGS —up to \$100,000.00— by Federal Savings and Loan Insurance Corp.

7345 W. 25TH ST. N. RIVERSIDE, IL. 60546 PHONE: 442-5700

PRAGUE SAUSAGE & DELICATESSEN

- HOME MADE SAUSAGES
- FROZEN FOODS
- HICKORY SMOKED MEATS
- FRESH POULTRY
- CERSTVÉ DOMÁCÍ UZENINY
- IMPORTOVANÉ LAHUDKY

6312 WEST CERMAK ROAD BERWYN, ILLINOIS 60402

☎ (312) 795-0250

Radi vas obslouzi a na vaši navstevu se těší MARY & STANLEY DYSLA

SPORT

I. národní liga hokeje v Československu

Výsledky 36. kola: Opava - Vítkovice 4:3, Slavia - Karviná 9:3, Ingstav - Olomouc 3:1, Liberec - Hr. Králové 4:2, Ústí n. L. - Ml. Boleslav 2:3, Jihlava „B” - Vimperk 4:1.

Tabulka	SKORE: BODY:
1. VÍTKOVICE	208:90 65
2. OLMOUC	120:91 46
3. JIHLAVA „B”	147:112 43
4. SLAVIA	124:105 40
5. OPAVA	143:162 36
6. INGSTAV	129:135 33
7. ÚSTÍ n.L.	118:122 32
8. KARVINÁ	129:150 32
9. ML. BOLESLAV	92:126 32
10. HR. KRÁLOVÉ	110:134 28
11. VIMPERK	87:117 26
12. LIBEREC	80:143 19

1. S.N.H.L.
Výsledky 35. kola: Žilina - Michalovce 1:6, Martin - Skalica 10:3, Poprad - Nitra 8:3, B. Bystrica - Dubnica 3:3, Lipt. Mikuláš - Prešov 8:2, Zvolen - Topolčany 1:2.

Tabulka	SKORE: BODY:
1. MICHALOVCE	185:89 51
2. MARTIN	169:106 46
3. SKALICA	124:114 45
4. POPRAD	149:108 42
5. NITRA	134:114 41
6. ZVOLEN	157:128 39
7. DUBNICA	131:119 38
8. B. BYSTRICA	122:126 33
9. TOPOLČANY	147:131 28
10. LIPT. MIKULÁŠ	111:153 28
11. PREŠOV	103:191 21
12. ŽILINA	99:252 8

METRO - LIGA

Program zápasů 6. kola: neděle 23. února 1986

2:30 P.M. Falcons vs. Aurora
3:15 P.M. Rams vs. Hakoah
4:00 P.M. Slovaks vs. Bullets
4:45 P.M. Real F.C. vs. Fortuna
5:30 P.M. Lions vs. Trevians
6:15 P.M. Vikings vs. Wauconda
7:00 P.M. Kickers vs. Gr. White
7:45 P.M. Lightning vs. Sparta
8:30 P.M. U.Serbs vs. Royal Wavel
9:15 P.M. Schwaben vs. Eagles

Výsledky 5. kola: Sparta - Kickers 1:3, Wauconda - Gr. White 2:1, Vikings - Lightning 2:1, Schwaben - U. Serbs 4:1, Eagles - R. Wavel 4:1.

Tabulka	SKORE: BODY:
1. EAGLES	17:5 9
2. VIKINGS	13:6 8
3. WAUCONDA	16:15 7
4. KICKERS	18:10 6
5. SCHWABEN	17:11 6
6. LIGHTNING	16:15 5
7. R. WAWEL	14:25 4
8. U.SERBS	8:18 3
9. GR. WHITE	8:13 2
10. SPARTA	5:14 0

1. DIVIZE
Výsledky 5. kola: Slovaks - Falcons 2:3, Hakoah - Aurora 4:1, Bullets - Rams 7:1, Real - Lions 9:0, Fortuna - Trevians 2:3.

Tabulka	SKORE: BODY:
1. FALCONS	24:14 10
2. REAL F.C.	20:8 6
3. TREVIAN	20:12 6
4. FORTUNA	15:10 6
5. LIONS	15:23 6
6. SLOVAKS	15:15 5
7. BULLETS	19:16 4

8. HAKOAH	14:15 4
9. AURORA	9:13 3
10. RAMS	8:33 0

Jarda Fajkus

ZE SVAZU SVOBODNÝCH ČS. SPORTOVCO V ZAHRANIČÍ

Minulý měsíc dotlouklo navždy srdce našeho největšího soudobého básníka Jaroslava Seiferta, nositele Nobelovy ceny literatury 1984. Zůstane nejen symbolem české poesie, ale i příkladem pevného občanského postoje. S dojetím a úctou držím poslední jeho knihu básní. Má takový jednoduchý název: „Koulelo se, koulelo...” Jistě jste to lehce uhodli a dopověděli. Je to o jablíčku. Tak prostý námět a přece při čtení prožíváme tu úchvatnou hru veršů, z kterých cítíme živě lahodu a krásu české řeči. Zatají se Vám dech a sevře se srdce. Poslední sloka básně Vás okouzlí:

Chladno již vane po sadě,
jablíčko voní v zahradě.
Tukl jsem se jen do čela
a písnička mi zazněla:
Koulelo se a koulelo
a ještě koulí se.
Ač se mi věřit nechtělo,
už je tu na míse.
Jabluňka holá stýská si:
kde jsou mé všechny okrasy?
Proč ještě trháš listí mé,
ty zlý a chladný podzime!
Nastává zima, sníh a mráz,
budu se zimou chvět.
Jabluňko, jaro přijde zas
a budeš samý květ.

A tak básník Jaroslav Seifert mluví k svému národu: nevzdávej se naděje! Po zimě přichází jaro. Jen vírou, láskou a nadějí rodí se vzkříšení! Básník dodává nám sílu do budoucích dnů. Zůstává s námi stále živý, neboť básníci neumírají.

Předneseno na Českém clevelandském rozhlase manželů Pražákových - bratrem Bořkem Kašpárkem v neděli 9. února 1986.

Knihu „Koulelo se, koulelo” si můžete objednat za \$8.80 u Richmond Bay Publishers, 5902 San Jose Avenue, Richmond, California 94805.

V Clevelandu se Vám představí letošní debutantky...

Sedm letošních půvabných debutantek se Vám představí na

XV. jubilejním plesu Čechů a Slováků v Clevelandu, v sobotu 8. března v Stouffer's Inn-on-the-Square. Jsou to slečny: Mary A. Brdička, Middleburg Heights; Loretta Burger, Middleburg Heights; Shirley Chadim, Willoughby Hills; Patricia Lynn Hronek, Seven Hills; Laura Lynn Kavalchek, Brecksville; Věra Janette Pták, Shaker Heights; Denise Dawn Zickel, Brecksville.

Náladovou hudbu bude hrát orchestr „Royals Kings”. O lístky po \$25.00 volejte k Pražákům (221-7348), anebo William Seps (884-8287). Na ples se hlásí hosté z různých míst. Přijďte - bude to krásný večer, naplněný slavnostní náladou, za přítomnosti našich bývalých debutantek. Na shledanou se těší Plesový výbor.

Prof. Dr. Jan J. Oppl Upřímně srdečné pozvání na XV. ples Čechů a Slováků v Clevelandu

Loňského roku to bylo až v polovině března, kdy tu byl uspořádán tradiční ples Čechů a Slováků. Často bývá v naší krajině v této době už teplo, ale tentokrát se golfový proud galantně odklonil, nebo se zatáhlo mraky a v nedělním ránu po plesu jsme se probudili s výhledem na čerstvý sníh, později však kroupený studeným deštěm. Nálada tradičně únorové události byla tedy i zevně zachována, tak jako byl i nesetřen vřelý ráz naší výroční „sešlosti”.

Tradiční předplesový chvat sobotního odpoledne se vždy šťastně promění v uklidnění při slavnostní jízdě na ples, končící v neonem zářícím hotelovém vestibulu, který vždy skrývá nový zážitek. A tak bychom mohli ještě pokračovat, ale tu už v garážích clevelandského Stoufferova hotelu slyšíme pěknou clevelandskou češtinu: „Franto, zadrajvuj tu káru trochu vpravo!” - A to nám hned připomene, kde jsme, a že se náš ples brzo začne. Milá tvář krajana, prodávajícího lístky se zářícíma modrýma očima nás sice pozdraví ještě měkkou slovenskou angličtinou, ale pak už nás obklopí „naší” a naše mateřština se rozezvučí...

A už se jakoby celý, matně ozářený sál, rozezvučel hlasy přátel a známých a opticky

ztvárnil jasnými květy dámských rób v kontrastu s černí pánských smokingů. Pár přípitků, a už je čas zasednout k modlitbou zahájené večeři. Ta bývá vždy dobrá, jmenovitě polévky a malé brambůrky jsou obvykle výborné, a bílé víno vyladí masovou přílohu, každý rok jinou. Rozvine se rozprava u stolu, někde velmi zábavná, někde tišší, jinde ohlučnělá výměnou vtipů šťastných stolovníků, kteří se po dlouhé době mohou slyšet a také si povyprávět ve své mateřštině. Náladová hudba orchestru je zvukově podbarvována zvoněním příborů a je často kulisou k přivítání přespolečných přátel z dalekých míst Ameriky i Kanady, někdy až z rodného Československa.

A jak vzpomínky na clevelandské bály procházejí naší myslí, každá významnější mladá dívka naší národnostní menšiny byla uvedena do společnosti na těchto plesech.

V letech osmdesátých se ujala předsednictví clevelandských „cotillion” bálů paní Evelyn Pražáková. Na počátku její snahu o zachování této tradice podporovali někteří členové a členky plesového výboru. Ale aktivní pomoci ubývalo a tak se tíže celé přípravy plesu nakupila na Evelyn a několik slovenských členů výboru; ovšem také častý místopředseda Zdeněk Pražák, a pokladník Ján Miňo vždy pomáhali obětavě a nezištně. A tak, díky těmto obětavým lidem se nám československé plesy udržely dodnes.

A dodnes vypravuje Ing. S. Maršík, posléze už jen jako čestný předseda, zajímavě a poučně o Česích, Moravanech a Slovácích v plesových brožurkách, aby tak v jazyce anglickém přiblížil zde narozeným česky a slovensky už nemluvicím účastníkům plesu otčinu jejich předků. Je to pěkná a záslužná práce.

Loňský ples obdařil libivým a kulturním programem náš kanadský krajan Mistr Jan Rubeš. Svou cestu z Toronta do Clevelandu satiroval parodií na slova Jos. V. Sládka (z r. 1892), zhudebněnou Karlem Bendlem:

Za kloboukem péro
- frak zmačkán,
z Toronta jsem vzletěl
- měl elán.

V Chicagu jsem hořce
zaplakal...
bál jsem se,
že zmeškám ten Váš bál!

A tak také Vy všichni, čtenáři a čtenářky tohoto listu: péro za klobouk, fraky a krinoliny vytřást a hajdy na ten náš českoslo-

Serving your family's financial needs for over 60 years

MID AMERICA FEDERAL SAVINGS

CICERO: 5900 W. Cermak Road, Phone 863-6700
4800 W. Cermak Road, Phone 656-1770
RIVERSIDE: 40 E. Burlington St., Phone 442-9700
LA GRANGE PARK: 1921 E. 31st St., Phone 579-1400
WESTERN SPRINGS: 40 W. 47th St., Phone 246-8990
CLARENDON HILLS: 55th & Holmes, Phone 325-7300
NAPERVILLE: 1001 S. Washington St., Phone 420-1001
9 E. Ogden Ave., Phone 420-8000
WHEATON: 250 E. Roosevelt Road, Phone 653-4800
ST. CHARLES: 2600 E. Main St., Phone 377-2100

Assets over \$650,000,000

"You're never more than 5 miles from a Mid America Federal Savings office in the Western Suburbs."

venský gala bál, který se koná dne 8. března 1986 ve velkém sále hotelu Stouffer's Inn - on the Square, kde Vám bude vyhrávat orchestr Royal Kings.

Vědec – stavitel mostů – muž dialogu –

videňský arcibiskup – Franz kardinál König odešel na odpočinek

Videňský arcibiskup, kardinál Franz König, oslavil loni v srpnu 80. narozeniny a Svaty Otec v souladu s kánonem 401 Kodexu církevního práva přijal jeho demisi. Osmdesátka kardinála zivota zahrnuje v sobě 53 let života kněžského a 33 let biskupské hodnosti a práce.

Kardinál König je vědeckou osobností, uznávanou v celém světě. Předurčila ho k tomu především jeho studia. Studoval světová náboženství a velmi mnoho jazyků, z východních pak zejména syřtinu a asyrštinu. Jako vědec byl a je často zvan na vědecká sympozia. Publikoval radu prací, např. Kristus a náboženství ve světě. Náboženskovědecký slovník. Teoretické badání přineslo i praktické výsledky, např. pozvání do Bombaje k rozhovoru a k přednáškám na náboženských univerzitách v Káhíře a Teheránu.

Je to muž, který je dlouho a dobře obeznámen s náboženským životem a situací v sousedních východoevropských zemích. Navázal i osobní styky, proto bývá zván „stavitel mostů...“ a vykonal mnoho přezítostných návštěv. Tak např. jako jediný z cizích církevních představitelů se účastnil pohřbu jugoslávského kard. Stepince, třikrát byl v Maďarsku u kard. Mindszentyho, několikrát v Polsku, též u tehdejšího krakovského kardinála Wojtyły. Roku 1980 jako jeden z prvních představitelů katolické církve navštívil Čínu, v Moskvě jednal se zástupci pravoslavné církve, navázal úzké styky s pravoslavným patriarchou Athenagorou. K celé problematice společenského a náboženského života ve východní Evropě zaujal kard. König realisticky ateologicky podložený postoj: „Církev vždy učila vše a bude i v budoucnosti činit vše, aby zaručila veřejné významy víry, a to v každém politickém systému. Křesťanská víra nemá být nějakým utajovaným vyznáním, ale naopak vždy má mít veřejný charakter.“

Přijďte se pobavit se svými přáteli a krajany, provětrat fraky při různých českých polkách a dupnout si v bujném rozjaření: Já jsem Čech, Moravan nebo Slovák, a kdo je víc?

*Doporučte
Hlas Národa
svým přátelům a známým!*

Třetím významným rysem kard. Königa je jeho snaha o dialog. Zajímá o příčiny a následky rozkolu mezi křesťanskými církvemi přeruštal u něho v ekumenismu. R. 1964 založil ve Vídni sdružení Pro Oriente, jež má za úkol navazovat a pěstovat dialog se starými a orientálními náboženstvími. Toto sdružení za 20 let činnosti velmi podpořilo úsilí o sjednocení křesťanských církví formou vědeckých přednášek a konferencí, vzájemných návštěv, publikování ekumenické literatury atd.

Jako koncilový Otec byl kard. König členem ústřední přípravné komise koncilu a za koncilu členem teologické komise. R. 1965 ho Pavel VI. pověřil zřízením a vedením Sekretariátu pro nevěřící. Měl též soustředit pozornost na ateistickou ideologii. Sekretariát pro nevěřící vykonal za 15 let kardinála vedení záslužný kus práce. Obrátil pozornost k sekularizaci jako k prameni náboženské nevěry a lhostejnosti. Postupně se studovala další aktuální témata: Křesťanská víra a marxismus, Mládež a budoucnost víry, Vztah vědy a víry. Poslednímu tématu věnoval kardinál velkou pozornost. Prohloubeným studiem vztahu mezi vírou a vědou chtěl vyvrátit klamný předpoklad, jako by se věda a víra nesnášely a jako by kvalifikovaný vědec, hlavně přírodovědec, nesměl být věřícím člověkem. Důsledně hájil zásadu, že náboženství a věda se navzájem nevylučují, spíše doplňují. Domnívá se, že ateismus je odsouzen k neúspěchu. O tom mluví jeho knížka „Gibt es einen wissenschaftlichen Atheismus?“ (Existuje vědecký ateismus?) Vztah víry a vědy rozvířila v publikaci „Glaube ist Freiheit“ (Věra je svoboda). Téma „vztah vědy a víry“ se stalo pro kard. Königa věcí srdce a též předmětem více vědeckých sympozii, jež organizoval pro přírodovědce v Mnichově, Římě nebo Vídni.

Ne náhodou byl kard. König letos zvolen předsedou světové katolické mírové organizace „Pax Christi“.

Ad multos annos, Eminence, ad annos aeternos!

VELKÝ ÚSPĚCH XXVIII. REPRESENTAČNÍHO PLESU

Sdružené československé organizace metropolitního Chicaga uspořádaly v sobotu 8. února 1986 další úspěšný Reprezenační ples. Přišlo velké množství návštěvníků ze všech konců chicagské oblasti a i ze sousedních států. Všichni se dobře bavili až do pozdních nočních hodin.

Přesně v 8:30 hod. večer byl ples zahájen promenádou představitelů pořádajících organizací a hostů, která vyústila v zahajovací valčík. Ihned pak nastoupili rodiče debutantek na jeviště a předseda plesového výboru Frank Šulc uvítal všechny přítomné a přistoupil k představování debutantek plesu a jejich průvodců. V představování se střídala s sestrou Marlou Rybovou.

Představeny byly následující taneční páry: Monica Filípková - Donnie McComb, Laura Menšíková - John Kowalski, Alexandra Petříková - Peter Škach, Joyce Rabasová - David Škach, Melanie Šimová - Ludvík Příkazský, Katherina Škachová - Frank Gajda. Všem se dostalo mimořádně velkého potlesku a uvítání.

Po debutantském valčíku, který zatančily se svými otci, ujal se jich opět jejich průvodci

a s dalšími tanečními páry post-debutantek zatančili pěkné taneční vystoupení. Celý tento nádherný program nacvičil a řídil taneční mistr Zdeněk Machálka. Všichni návštěvníci měli radostné pocity z pohledu na to půvabné mládí, tak pěkně společensky ustrojené v ladném tanečním vystupování. Všichni jsme byli na ně opravdu hrdí.

Po tomto programu následovalo plesové taneční veselí. Dvě hudby, jedna dechová a

druhá moderní orchestr, za řízení George Píchy, se střídaly v hudební produkci po celý večer, takže se tančilo téměř bez přestání. Proud radostné plesové nálady vládl celým večerem. Všichni odcházeli spokojeni a uvědomovali si, že je už jen málo zábav takové společenské úrovně v našem krajanském Chicagu, a proto že si jich musíme vážit a podporovat pořadatele v jejich úsilí udržet je ještě dlouhou řadu let.

V Chicagu zemřel tiskař Joe Mazurowski

Byl to jeden z těch poctivých věřících křesťanů, který v osadě Bl. Anežky České po celý svůj život skromě, vytrvale a bez fanfár přiložil všude ruku k dílu, kde a kdy bylo třeba. Jeho otec byl Polák, maminka Češka a měl asi čtyři sourozence. Celý život pilně pracoval ve svém tiskářském řemesle. Na 26. ulici hned pod Moravským domem měl asi posledních dvacet let malou obchodní tiskárničku, v níž tiskl také obálky, dopisní papíry, různé formuláře pro NSČK a několikrát i programové knížky na Národní den českých katolíků v Chicagu, při němž pomáhal i za barem. Byl vždy usměvavý, ochotný, plný spěchu, a přesto i „na stará

kolena“, chyběl-li u Bl. Anežky ministrant, měl radost, že může být s knězem u oltáře.

Život neměl zrovna lehký, protože se staral i o svého bratra - mrzáčka. Asi před dvěma roky se musil najednou podrobit vážné srdeční operaci. Pak byl opět čilý, ale začátkem zimy utrpěl nový srdeční záchvat, a pokud se nyní dovídáme, už se nikdy ze spánku neprobral. Bylo mu teprve 62 let.

Zemřel v pondělí 3. února 1986 ve veteránské nemocnici a pohřeb měl 6. února ze Šourkova pohřebního ústavu v Ciceru, a po mši sv. a smutečních obřadech v kostele „Our Lady of Charity“ v Ciceru byl pohřben na hřbitově „Holy Sepulcre“. - Nechť mu dá Bůh věčné odpočinutí, a jeho manželce, dceři a všem příbuzným vyslovujeme upřímnou křesťanskou soustrast.

Redakce.

ÚMRTNÍ OZNÁMENÍ A PROJEV SOUSTRASTI

Všem našim krajanům a čtenářům bývalého „Katolika“, „Národa“ i Hlasu Národa, kteří znali z korespondence, či z telefonátů v chicagské oblasti jméno paní Sylvia Kučera, dlouholeté sekretářky bývalé Tiskárny českých benediktinů na 18. ulici a Allport oznamujeme, že jí na Boží zavolání odešel na věčnost její milovaný manžel, otec, dědeček, pan

ALBERT F. KUČERA

Narodil se v Chicagu 15. července r. 1906 a po krátké nemoci zemřel tiše ve spánku v pátek 14. února 1986. Pohřeb měl v pondělí 17. února 1986 v 9:30 hod. dopoledne z obřadní síně pohřebního ústavu „Egan Funeral Home“ (63. ul. a Lawndale Ave. na jižní straně Chicaga). - Po mši sv. a církevních obřadech v kostele sv. Mikuláše z Tolentina bylo jeho tělo uloženo do rodinné hrobky v mausoleu na hřbitově „Vzkříšení“.

Obětavá paní Sylvie Kučerová byla po dlouhá léta pravou rukou a Otce Václava Michalíčky, O.S.B. v Tiskárně českých benediktinů a stejně obětavě nám pomáhala v prvních letech i v administraci Hlasu Národa. Po mnoho let pracovala v Sociálním dámském klubu farnosti Bl. Anežky České a v Distriktním chicagském Svazu českých katolíků. Mnozí z nás exulantů, kteří ji znali, jí vyjádřili svou vděčnost za její práci v českém tiskovém apoštolátě, hojnou účastí na děkovných bohoslužbách u Bl. Anežky České, 23. srpna 1970 u příležitosti 40. výročí sňatku manželů Kučerových, a pak v roce 1980 u příležitosti jejich zlatého manželského jubilea, které oslavili již ve farnosti sv. Mikuláše z Tolentina.

Milá paní Sylvie se synem Albertem a rodinou, přijměte výraz naší upřímné soustrasti tím staročeským pozdravem: „Potěš Vás dobrotivý Bůh!“

REDAKCE A ADMINISTRACE HLASU NÁRODA

Na závěr mimořádné biskupské synody „20 let po II. vat. sněmu“ promluvil po 16. plenárním zasedání 7.12. sv. Otec. V delší řeči zhodnotil její význam a zdůraznil nutnost, aby se ve všech kulturách hlásaly pravdy katolické víry. 29.11. přijal v soukromé audienci kardinála Tomáška, který také dvakrát promluvil v čs. vysílání Vatik. rozhlasu. Synody se zúčastnila i vedoucí Focolarů Chiara Lubich a Matka Tereza a akreditováno bylo 650 novinářů. 7.12. pozval sv. Otec účastníky synodu na oběd do vatikánského pensionátu sv. Marty a odpoledne jim byl předveden film o Matce Tereze. Text poselství synody je latinský. Synoda skončila 8.12. na svátek Neposkvrněného Početí Panny Marie slavnou mší sv. u sv. Petra, kde s papežem koncebrovali účastníci synody. Odpoledne položil sv. Otec podle tradice květinu u sloupu, na kterém stojí socha Panny Marie na Španělském náměstí /z r. 1857, na památku vyhlášení pravdy víry o Neposkvrněném Početí, Piem IX., dne 8.12.1854/. Synodálové se setkali se sv. Otcem ještě u Panny Marie Větší. Při modlitbě nešpor je sv. Otec všechny zasvětil Panně Marii. To udělal už Pavel VI. při prvním výročí začátku II. Vat. sněmu 1963 a když vyhlásil Pannu Marii Matkou Církve v r. 1964.

Ve slovenském vysílání Vatik. rozhlasu 24/25.12. promluvil na vánoční téma kard. Tomko. Den poté poděkoval tento rozhlas na pozdrav nemocných a řeholnic na Slovensku, kteří věnovali k vánocům sv. Otci sto tisíc modliteb

růžence!

Připravuje se italský film o pokusu o atentát na sv. Otce 13.5.1981. Roli Ali Agcy hraje Christopher Buchholz, syn Horsta Bucholtze. Film má být předán veřejnosti na jaře 1986. Tehdy se má znovu zahájit proces proti Ali Agcovi a těm, kteří k atentátu podnítli a jej financovali.

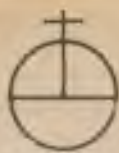
Papež vloni pronesl vánoční přání v 51 řečech.

V březnu 1986 bude v Polsku vysvěcen Augustinián - poprvé po 43 letech. Polská řádová provincie byla znovu zřízena v r. 1980, hl. zásluhou kard. Wyszyňského. Ve válce byly jejich domy obsazeny a většina řeholníků uvězněna, takže v r. 1950 byla polská provincie augustiniánů zrušena.

Jedna 73 letá nizozemská řeholnice pracuje od r. 1940 v nemocnici v Malawi /Afrika/. Z domorodých plodin se jí podařilo získat vysoce výživnou látku, s jejíž pomocí značně snížila dětskou úmrtnost a podvýživu. Novou živinu prozkoumaly různé mezinár. organizace a prohlásily ji za vysoce hodnotnou, a tak byla zahájena její průmyslová výroba.

V Innsbrucku /Rakousko/ se začátkem prosince 1985 konal XII. mezinárodní kongres jesličkářů za účasti 1500 osob z 19 zemí světa; zahájení se zúčastnil sám rakouský prezident Kirchschräger; řekl, že jesličky patří do každé rodiny ne jako živý folklor, ale jako živá památka, připomínající lidem pokoj a smíření. S kongresem se konala i výstava jesliček z celého světa.

19.12. zemřel v st.gallenské

KŘESŤANÉ A CÍRKEV VE SVĚTĚ

nemocnici bývalý biskup st. gallenské diecéze Hasler ve věku 85 let.

O vánocích 1985 stál již po čtvrté na svatopetrském náměstí v Římě velký vánoční strom a umělecké jesličky s postavami z min. století v nadživotní velikosti. Byl to dárek sv. Otce římským farníkům a poutníkům. Půlnoční mši sv. sv. Otece přenášela řada televizních stanic - i švýcarská - a před začátkem bohoslužeb bylo vidět i tyto jesličky.

Matka Tereza byla v prosinci propuštěna z newyorské nemocnice, kde se podrobila operaci šedého zákalu na levém oku. Bude operována po čase ještě na druhém oku.

V rámci zakončení mimoř. biskupské synody v Římě vydalo Vatikánské nakladatelství latinský dokument mezinárodní teologické komise o některých otázkách eklesiologie /nauky o Církvi/ ve světle koncilní konstituce Světlo národů. Rozebírají se náměty: založení Církve Ježíšem Kristem, Církve jako nový Boží lid, Církve jako tajemství a historická skutečnost, Boží lid a inkulturace, místní Církve a universální Církve, nový Boží lid v hierarchicky uspořádané společnosti, všeobecné kněžství ve vztahu ke kněžství služebnému /svátostnému/, Církve jako Kristova svátost, jediná Kristova Církve... Text je zpracován podle různých studií, zejm. dvou studií církevní podkomise a říjnového zasedání této komise.

V Nepalu bylo 5 křesťanů odsouzeno na několik let do vězení, protože obraceli Hindy na křesťanství. V Nepalu, jediném hindustánském státě na světě, je sice náboženská svoboda, ale zákon zakazuje jak kázání, tak misionářskou činnost.

Paní Jelena Bonerová, manželka Andreje Sacharova, byla za svého prvního římského pobytu a na vlastní přání přijata 6.12.1985 sv. Otcem.

Nyní v únoru se rozjel sv. Otec do Indie. Je tam 18 % katolíků - tedy ze 700 mil. obyvatel jsou jen 3 miliony katolíků. Zdá se, že sv. Otec snad v r. 1986 navštíví Kubu. Od 24.11. má být na šest dní v Austrálii, kde navštíví hlavní města všech šesti států a sejde se i s jedním domorodým kmenem. Tento rok také navštíví Francii - uplyne 200 let od narození sv. Jana Vianneye, faráře z Arsu.

V listopadu m.r. se konalo v USA pětidenní celoamerické sympozium o řeholním životě. Zúčastnili se ho i řeholníci z Latinské Ameriky a Kanady. Hl. námět: „Postavení řeholníků a jejich úkoly v současné, hluboce se měnící společnosti.“

Italského uměl. festivalu tělesně postižených v listopadu 85 se zúčastnilo asi pět tisíc lidí.

Cilští biskupové měli v prosinci 1985 plenární schůzi, kde diskutovali o situaci v zemi. V místnostech bylo odposlouchávací zařízení. Generál Pinochet - který zachránil zemi před ateistickým komunismem - požádal arcibiskupa ze Santiaga, kard. Laraina, aby na vánoce sloužil mši sv. v presidentském paláci. Ten odmítl. Maně nás napadne, nezneužívají-li komunisté Církve k tomu, aby se dostali k moci jako to udělali v Nicaragui? Kde pomoci „užitečných idiotů“ nastolili protináboženskou dikatauru.

V prosinci 1985 vykonali vietnamští biskupové u sv. Otce návštěvu „ad limina“. Z 39 biskupů jen 3 dostali povolení cestovat do Říma.

Apoštolský úřad pro svátost pokání rozšířil dekretem z 14.12.85 pro věřící možnost, získat odpustky i u těch posvátných obřadů /prakticky hl. mše sv./, které se vysílají rozhlasem a televizí. Dekret říká, že z řady zemí přišly žádosti, aby veřejné sdělovací prostředky, rozšiřující poselství spásy, mohly sloužit i k šíření duchovního dobra. Jde o plnomocné odpustky /odpuštění trestů za hříchy/ spojené s papežským požehnáním pro věřící, kteří nemohou být fyzicky přítomni. Jinak je ovšem podmínka sv. zpovědi, sv. přijímání a modlitba za sv. Otce. Je tedy možné získat odpustky za těchto podmínek při pohledu na televizní nebo rozhlasové vysílání, kdy uděluje papež požehnání.

Nár. komise pro lidská práva v Nicaragui sdělila 10.12., že brzo budou opět povolena místa kaplanů ve věznicích. Arcib. kurie nebyla o tom hned uvědomena. Prý se už připravují kněží a sestry (?) pro tento apoštolát, zrušený vládou před vyhlášením stanného práva.

21.11. požehnal sv. Otec nové sídlo ústavu pro chrámovou hudbu ve via Torre Rosse blízko Vatikánu.

V lednu 1985 zemřel v čínském vězení misionář - verbista, Paul Yvan Yuan. Jeho

kongregace o tom byla vyrozuměna v půli listopadu. Byl zatčen r. 1957, pak na svobodě - ale pod dozorem, r. 1982 znovu zatčen. 3 z 9 misionářů verbistů jsou v Číně t.č. ve vězení.

Františkáni se sídlem u chrámu sv. Antonína v historickém středu Istanbulu /Turecko/, dostali od úřadů dovození otevřít si vlastní tiskárnu, nazvanou podle sv. Maxmiliána Kolbeho. Kromě několika tureckých textů si začali vydávat i časopis. Provozují ovšem i jinou duchovní činnost. Istanbulský apoštolský vikář vyzývá křesťanské návštěvníky Turecka, aby nenavštěvovali jen archeologické památky a pláže, ale navazovali styk s tureckými křesťany a tak jim ukázali svou solidaritu.

Italská organizace pro pomoc rozvojovým zemím „Mani Tese“ oslavila v r. 1985 dvacáté výročí svého založení.

25 vědátorů, kteří na podzim v r. 1978 studovali Turínské posvátné plátno, požádali o možnost nových výzkumů, aby mohli definitivně stanovit původ turínského plátna. Nejnovějšími metodami chtějí především určit přesnou dobu vzniku.

Arcibiskup z Tarragonu ve Španělsku Mons. Torella Cascante obvinil 18.11.85 v televizním programu hnutí OPUS DEI, že příliš ovlivňuje papeže. Vedení díla hned reagovalo, že jeho zásada je poslušnost papeži a věrnost Církvi. Je neuvěřitelné, že nástupce apoštolů může zaútočit na hnutí, které je jedním z nejlepších nositelů pravé reformy v Církvi.

Peruánský teolog Gustavo Gutierrez, „otec“, „teologie osvobození“ bude o ní přednášet na katolické universitě Sao Paulo v Brazílii a na universitě Sofia v Japonsku, kterou řídí jesuité. Tuto „teologii“ spíše „ideologii“ v podstatě Církve odsoudila.

V Japonsku je 304 katolických škol, 54 obecných, 115 lyceí, 91 nižších středních a 33 vyšších a universit. Chodí do nich 275,000 žáků a studentů. Také je tam 589 katol. mateřských škol a 141 jeslí.

V Oděse - SSSR - se konalo VI. kolokvium mezi mezinárodním hnutím Pax Christi a ruskou pravoslavnou církví; postavilo se proti vývoji dalších zbraní ve svých zemích a zavázalo se bojovat proti „nelidským poměrům“, které jsou v jejich vlastech. Jadernou válku

Ondrus & Son

Zhotovujeme příkrývky (deky) i polštáře z přineseného peří;

hotové povlaky na deky ve všech velikostech.

Máme největší výběr záclon (draperií) do kuchyně, pokoju a ložnic;

soubory do kuchyně, pokoju, ložnic a koupelen;

sklad hotových prošivaných dek a polštářů

z husího prachového peří a dacronu.

Velký výběr bed-spreads a draperií téže barvy.

Navštivte nás!

Rádi poradíme a odborně obslužíme česky či anglicky.

Máme 45-letou zkušenost --

a stejně dlouhou dobu sloužíme svým krajanům jen kvalitním zbožím.

Těšíme se na vás!

Ondrus & Son

6533 WEST CERMAK RD., BIRWYN ILL. 60402

GU 4-1700

Hned naproti obchodu p. F. Pancera

prohlásilo za nemorální.

Při mariánské svatyni Kevelaer u Münsteru /NSR/ se bude od 11.-17.9.1987 konat mezinárodní mariánský kongres na téma: „Mariánská úcta v XIX. a XX. století až do začátku II. vat. sněmu. Od 18.-20.1987 se tam má konat mezinár. mariánský kongres na téma: Maria, matka věřících.

V listopadu m.r. se konalo na papežské Urbánské universitě v Římě studijní symposium: „Církev, hospodářský svět a odpovědnost za budoucnost světového hospodářství.“ Diskutovalo se na něm hl. o tom, co mohou průmyslové státy udělat pro rozvoj národů a jak k němu mohou přispívat i rozvojové země samy. Symposia se zúčastnilo asi 350 osob.

23.11.85 byly ukončeny mši sv. u sv. Petra v Římě oslavy 450. výročí založení společnosti sv. Voršily sv. Andělou z Merici. Se světícím biskupem Plottim koncebrovalo asi 40 kněží, mj. Msrg. Hrušovský, Stefan Vrabec a Msgr. Laštovica, rodák z Moravy, spolupracovník kongr. pro řeholníky a sekul. instituty.

Knihy kard. Ratzingera o víře vyšla už i francouzsky pod titulem Entretien sur la Foi.

Úmysly Apoštolátu modlitby: základní modlitba: „Božské Srdce Ježíšovo, prostřednictvím Neposkvrněného Srdce Panny Marie, Matky Církve, ve spojení s eucharistickou obětí /mši sv./ obětují ti modlitby, práce, radosti a utrpení tohoto dne, abych tak s milostí Ducha sv. a k slávě Boha Otce odpykával hříchy a přispěl k spáse všech lidí. Zvláště to obětují na úmysly, doporučené sv. Otcem.“

Před víc než 60 lety byla unesena 20 letá Ilaria Meloni a propuštěna za výkupné 250 mil. lir; koncem roku jeden z únosců telefonoval, že svého činu lituje a část výkupného vrátí. Peníze, které z únosu sám měl, nechal v zpovědnici jednoho milánského kostela - celkem 120 mil. italských lir.

Cena Roberta Kennedyho pro lidská práva - 50,000 dolarů byla udělena Winnie Mandelové - manželce Nelsona Mandely - který má na svědomí stovky nevinných lidských životů, o hmotných škodách ani nemluvě - a za tyto kriminální činy byl odsouzen v r. 1964 na doživotí. Dále pastorům Beyers Naudému a Boesakovi z Již. Afriky. Byla jim předána na jezuitské washingtonské universitě v Georgetownu.

Zair.

Poprvé v dějinách místní církve věřící z farnosti Krista Krále

hlavního města Kinshase dosáhli toho, že jejich bývalému farářovi, italskému verbistovi P. Marutovi, byl udělen státní řád a vyznamenání, třebaže nyní působí již v jiné diecézi.

Uganda.

Jan Pavel II. v neděli 27. října 1985 vyjádřil před modlitbou Anděl Páně politování nad tím, že v Ugandě stále trvá násilí a nepokoje. Vyzval nepřátelské strany, aby v otevřeném dialogu hledaly východisko, jež by odpovídalo spravedlnosti a společnému dobru. Současně vyjádřil svoji plnou podporu mírumilovnému působení kard. Nsubugy a dalších zasloužilých pastýřů místní církve. Vyzval poutníky přítomné na svatopetrském náměstí, aby se s ním spojili v modlitbě za mír v této zemi.

USA.

Pomocné středisko pro nemocné AIDS chce zřídit newyorská arcidiecéze v Manhattanu. Podle nejnovějších statistik je syndrom získaný imunitní nedostatečností hlavní příčinou smrti u mužského obyvatelstva New Yorku do 30 let. Někteří takto nemocní žijí na ulici, potřebují tedy ubytování, jiní byli po ošetření propuštěni z nemocnice a potřebují občasnou péči. V pomocném středisku budou pracovat laici a řeholní sestry, mezi nimi i Misiónářky lásky, založené Matkou Terezou.

Vatikánská kongregace pro řeholníky trvá na tom, aby 24 amerických řeholních sester, které 7.10.1984 spolupodepsaly placený inzerát, uveřejněný v New York Times ve prospěch zákona o potratu, své podpisy odvolaly. Zdůraznil to prefekt kongregace, belgický kardinál Jean Jérôme Hamer ve Washingtonu při zakončení své třídní cesty po USA. Jestliže by řeholnice výzvy neuposlechly, musí počítat s vyloučením ze svých řeholních společenství.

Američtí katolíci protestují pokojnými manifestacemi proti Godardovu filmu „Zdravas, Maria“, který považují za rouhání proti Matce Boží.

Argentina.

Z průzkumu provedeného mezi obyvatelstvem vyplynulo, že nejobdivovanějšími osobami v této zemi jsou Jan Pavel II. a Matka Tereza. Průzkum se konal přímo, tj. bez předchozího výběru osob.

Brazílie.

Představitel OSN pro ochranu dětí UNICEF promluvil v hl. městě Brasílii a připustil, že církev je jedinou silou na světě, která může upřímně pracovat mezi chudinou a podstatně přispět k tomu, aby zdraví se stalo právem všech lidí a dětí bez rozdílu. Setkání se účastnilo i sedm brazilských biskupů a jiní místní církevní představitelé.

Jihoamerická tisková katolická kancelář oznámila, že v příštích měsících bude v Brazílii zahájen dialog mezi církví a nekřesťanskými vyznáními. V zásadě jde o různé kultury afrického původu, rozšířené mezi černošským obyvatelstvem této země. Dialog se bude vztahovat i na asijská náboženství, zejména na buddhismus a konfucianismus. Odhaduje se, že skoro třetina katolického obyvatelstva je určitým způsobem svázána s výše uvedenými kultury.

Ekvádor.

Podle oficiálních církevních představitelů roste v této zemi počet duchovních povolání a podstatně klesla krize kněžské totožnosti. V současné době připadá v Ekvádoru jeden kněz na 6 tisíc obyvatel. Katolíci tvoří 94 % z celkového počtu 8,5 miliónu obyvatel. Je též již prakticky překonáno dřívější tíhnutí k protestantským vyznáním. Více než jednu třetinu kléru však dosud tvoří cizí misionáři. Biskupové vyjadřují naději, že v nedaleké budoucnosti se tato situace zlepší.

Nikaragua.

Místní biskupové ohlásili, že proti vládnímu zákonu, jenž zakazuje svobodu projevu, budou hledat útočiště na kazatelkách. Arcibiskup hl. města kritizoval tento zákon jako krok k totalitě.

Policie v městě Managui

zabavila 10 tisíc výtisků arcidiecézního věstníku Iglesia, třebaže dříve povolila jeho vydávání a prodej v kostele. Na mimořádném zasedání bisk. konference v Managui prokročili 18. října překážky, které v současné době klade režim církvi v její činnosti. Ve společném zveřejněném dokumentu si biskupové stěžují na zjevy jako je zastrahování kněží, prohlídky a zásahy do církevního vlastnictví a stále více se projevující výhrůžky a nátlak na činné věřící laiky. V témž dokumentu biskupové vyjadřují úmysl udržovat konstruktivní dialog s vládou pro budování opravdového pokoje v Nikaragui.

Chile.

V důsledku rostoucího napětí katolická církev požádala vládu o odvolání všech zákonů omezujících svobodu, aby tak ukázala svou ochotu k dialogu. Dialog doporučila i všem opozičním politickým hnutím.

Organizace spojených národů

Valné shromáždění OSN se sešlo v říjnu 1985, aby oslavilo 40. výročí založení OSN, které připadlo na 24. říjen. Dnes patří do této organizace 159 států. Na zasedáních promluvil mnoho významných státníků. Protože cílem OSN je obrana míru a lidských práv, Svätý stolec projevoval vždy zájem o činnost OSN a podporoval ji v mnoha oblastech - zdravotní, pracovní, výchovné, v péči o uprchlíky atd. Pavel VI. i Jan Pavel II. též navštívili četné odbočky této organizace, např. v New Yorku, v Ženevě, v Paříži, ve Vídni, v Římě a v Nairobi. Jan Pavel II. zaslal předsedovi Valného shromáždění OSN pozdravné poselství v rámci 40. výročí založení této organizace. Přečetl je na zasedání 18. října státní sekretář kard. Casaroli. Svätý Otec v poselství znovu připomíná hrozbu jaderné války. Je třeba připravovat budoucnost, v níž se vše bude řešit na základě práva a spravedlnosti, nikoli podle zákona silnějšího. O míru a

lidských právech se má jednat odpovědněji než dosud a mají se plnit všechny závazky, které na sebe vzali ti, kdo podepsali Chartu OSN. Jan Pavel II. dále vypočítává cíle, kterých je třeba dosáhnout: především urychlit všeobecné odzbrojení, posílit mravní a právní postavení OSN ve prospěch míru, plnit podepsané dohody a bránit lidská práva. Nelze trpět, aby některé členské státy tato práva systematicky porušovaly, aby stále trvaly rasová diskriminace, mučení, politický a ideologický útlak, aby se šlapalo po svobodě mínění, projevu a svědomí. Jde tu nejen o zájmy jednotlivců a národů, nýbrž i o mír ve všech částech světa. K tomu je ovšem zapotřebí větší vzájemné důvěry.

Více povolání v církvi.

Ve Vatikánu vydali novou statistiku zahrnující léta 1973-1983. Krize povolání ke kněžskému a řeholnímu životu, jež v posledních dvaceti letech vedla k podstatnému snížení počtu kněží a řeholníků ve světě, je zdá se překonána. Stále sice ještě klesá celkový počet kněží - zejména pro úmrtí mnoha starých kněží - ale lze zaznamenat pokračující přírůstek povolání především v Africe, jihovýchodní Asii a Latinské Americe.

Zatímco v r. 1973 se zřeklo svého úřadu 3790 kněží, r. 1983 to bylo jen 1258. Tento problém se objevuje především v západní Evropě a v menší míře v Severní Americe. Zbytek amerického světadílu poskytuje pozitivní čísla.

R. 1983 bylo v celém světě vysvěceno 6210 kněží, z toho 4296 diecézních a 1914 řádových. Největší přírůstek svěcení diecézních kněží zaznamenává Afrika. Roste počet seminaristů i řeholních povolání. Většinu čekatelů kněžství ve světě mají Afrika, jihovýchodní Asie a Latinská Amerika.

Dusoud však budí starost krize u ženských řeholních společenství. Počet řeholnic byl r. 1982 o 5,9 % nižší než r. 1977.

LEKÁRENSKÝ TELEFON: DOMÁCÍ TELEFON:

☎ 484-0106

☎ 749-0281

Poslání teků vašim příbuzným či kamkoliv rychle a bezpečně vyřídí

HOLEČEK PHARMACY

PH. MR. VLADIMÍR HOLEČEK, R.PH.

NAPROTI BERWYNSKÉ RADNICI

6705 West 26th STREET, BERWYN, Illinois 60402

Vyřizujeme spolehlivě letenky, ubytování v hotelích, půjčky aut, návštěvy Vašich příbuzných z Československa, tuzexové objednávky. Dobrá služba zákazníkům je naší mnohaletou osvědčenou zásadou.

CINAK WORLD TRAVEL, INC.

6302 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILL. 60402

Phones (312) 795-9050 — Chicago (312) 242-6110

Výstava „Česká gotika“ v Kolíně/R

V Kolíně nad Rýnem byla od 7. května 1985 výstava „Česká gotika“; záštitu nad ní měl čs. velvyslanec v NSR dr. Dušan Spáčil, býv. velvyslanec v USA. Návštěvník mohl zhlédnout 60 nádherných exponátů českého církevního umění gotického období, které propůjčily, jak je uvedeno v katalogu, mj. Národní galerie a Národní muzeum v Praze, metropolitní kapitula od Sv. Víta, biskupské ordinariáty v Olomouci a Hradci Králové. Dalo by se říci, že to byla nádherná snůška nejvybranějších unikátů, jako obrazů P. Marie Svatovítské, Zbraslavské, svaté Alžběty a svatého Jeronýma od Mistra Theodorika, svaté Kateřiny z Moravského Šternberku, Ukřižovaného z Vyššího Brodu a Korunované Assumpty na měsíci z kaple sv. Jana Křtitele v Deštné u Prahy; nebo miniaturní ilustrace z breviáře velmistra Lva z archivu kláštera řádu křížovníků s červenou hvězdou v Praze a z misálu brněnského probošta Mikuláše; a konečně sochy a sošky: svatého Bartoloměje z Horní Drkolné, sv. Petra z Litoměřic, P. Marie s Jezulátkem ze Znojma, Strakonické Madony, sv. Mikuláše v Rožmberku, později v zámku na Hluboké, P. Marie z Nesvačily atd. Byl také vystaven vzácný relikviiář z kláštera sv. Jiří na Hradčanech, který byl v roce 1782 odkoupen svatovítskou kapitulou a který později získal opat Strahovského kláštera Václav Jan Mayer, a relikviiáře sv. Jiří a sv. Ludmily ze svatovítského pokladu; mešní roucho z Rokycan a z Broumova. Všechno důkazy, na jak vysoce umělecké úrovni byly naše země v době Otce vlasti, v době též hlubokého náboženského života. Trochu protikladně působí, že právě náboženským uměním se v zahraničí chlubil socialistické Československo. O jeho „moderní“ výtvořby by byl malý zájem...

L.Š.

FOR SALE
DAVIS MOVIE
THEATER PROPERTY
4614-30 N. LINCOLN AVE.
Chicago, Illinois
Good investment. Could be used as a cultural center. Presently showing American and German Language films.
Call J. Stoekel
☎ 312-784-5044

ŠTĚPÁN KARDINÁL TROCHTA

ŽIVOTOPISNÁ ČRTA A VÝBĚR
Z PROSLOVŮ A PASTÝŘSKÝCH LISTŮ

(K 10. výročí smrti vydali čeští salesiáni)

(Pokračování z min. čísla)

Svěcení základního kamene nového ústavu.

Pozemek pro stavbu kostela nacházel se blízko uhelného dolu Hlubina na tehdejší Vítkovické třídě. V blízkosti byl i starý zrušený hřbitov. Jednota pro stavbu kostela sv. Josefa měla již uloženo v bance 235.000 Kč. Don Trochta přikoupil za to hned okolní stavební plochy, tehdy ještě pole a zahrady, aby budoucí ústav při kostele sv. Josefa měl i prostorná hřiště pro mládež. To byla první a základní myšlenka jeho stavebního plánu. A tak si počínal později i v Praze.

Na jaře se začalo stavět. Nejprv ústav, pak kostel. Vše šlo neobyčejně rychle. Vykopaly se základy a v červnu se již tyčily první zdi nového ústavu. To už dávno P. Štěpán Trochta na ostravské faře nebydlel. Přestěhoval se přímo na staveniště, aby dohlížel na stavbu. Zkoumal plány, kontroloval objednaný materiál, sem tam pohovořil se zedníky a mistry. Stavební plocha, která patřila dříve důlní společnosti, byla poddolována. Právě pod budoucím kostelem dosahovali tehdy havíři v kopání uhlí do hloubky 1000 metrů. muselo se stavět na vyztužené betonové desce.

S nastávajícím létem se pomýšlelo na slavnostní položení základního kamene. Byla to pro pana doktora Trochtu, jak jej už v Ostravě katolická veřejnost nazývala, jedinečná příležitost projevit své organizační a diplomatické talenty. Vše bylo jim důkladně připraveno, takže slavnost se stala pro Ostravu nejen manifestací katolické veřejnosti, ale i událostí velkého sociálního významu.

Neděle 17. června 1934 se stala pro katolickou Ostravu památnou. Už od rána scházely se hloučky lidí, zvláště mládeže, na rozsáhlé staveniště na Vítkovické, č. 28. Tam byl postaven na vysokém podiu oltář, ozdoben květy a barevnými látkami. Uprostřed byl obraz Ukřižovaného Krista s velkým, daleko čitelným nápisem: »Ty, Králi náš, zachraň naši mládež!« Kolem dokola vlajky a prapory. Dělnické kapely a kapela salesiánských chovanců z Fryštáku střídavě vyhrávaly pochody a písně.

Pomalou přicházela i procesí z ostravských kostelů, kde po tři dny před tím se konala večer přípravná tridua s kázáním o sv. Donu Boskovi a jeho díle. Slavnost měla být také zároveň jakousi veřejnou oslavou jeho svatořečení. Don Bosko byl totiž prohlášen za svatého 1. dubna 1934. Podle odhadu novinářů sešlo se na slavnou mši svatou kolem 10. hodiny asi 25.000 lidí.

Před desátou přijížděly authority. Družičky s květinami odřikávaly naučená přání, místa vyhrazená pro hosty se zaplňovala. Pan arcibiskup olomoucký Msgr. Prečan, který posvětil základní kámen, jen zářil. Přijeli s ním i dva sídelní páni kanovníci z Olomouce; jeden kázal a druhý měl slavnou zpívanou mši svatou. Byli přítomni i ředitelé ostravských dolů a železáren, městská smetánka, exponenti katolických spolků a představitelé veřejného života. Nejobdivovanějším výsledkem diplomatické činnosti Dr. Trochty bylo ale, že dosáhl, aby byl přítomen i primátor města Ostravy, Dr. Prokeš, kterému jeho politické a stranické krédo jinak nedovolovalo účast na katolických manifestacích. Ze slavnosti se nakonec posílaly telegramy Sv. Otci a prezidentovi Masarykovi.

Nezapomenutelný den byl zakončen odpoledne slavnostní akademií v sále Blaníku. Salesiánské dílo v Ostravě se dostalo na oficiální katolickou a sociální úroveň.

»U nás je veselo, žert a šprým«.

Stavba pokračovala rychle a 7. listopadu 1934 stavební podnik, firma Nekvasil a spol., odevzdal Dr. Trochtovi klíče od nového ústavu. Ústav byl postaven, provizorně zařízen tím nejnutnějším nábytkem, aby přijal asi 50 salesiánských kleriků, kteří byli ve Fryštáku nebo skončili noviciát na Slovensku ve Sv. Beňadiku. Konečně mladí salesiáni dostali svůj domov. V Ostravě budou studovat filozofii a ukončí svá gymnaziální studia.

Bohoslovec Štěpán Trochta v Turině v Itálii (1928-1932).

Ústav měl především prostrannou kapli, která pojala asi 600 osob a sloužila hned ode dne svého posvěcení (8. prosince) i místnímu obyvatelstvu. Dokud se nepostavil kostel sv. Josefa, každou neděli a svátek byla v kapli sloužena jedna mše svata za druhou, a vždy plno lidí, zvláště mládeže.

Byla to především mládež, pro niž sem salesiáni přišli a začali pracovat. Jako kdysi sv. Don Bosko v Turině v Itálii, tak i v Ostravě jeho synové založili hned oratoř. Tím slovem je označena celková výchovná činnost mezi mládeží, a to nejen náboženská, která zůstává přednostní, ale i rekreativní a všeobecně vzdělávací.

K tomu slouží především rozsáhlá hřiště, kde se provozují všechny mládeži přístupné hry. Přičiněním Dona Trochty ostravská salesiánská oratoř disponovala hned od začátku pravidelným fotbalovým hřištěm, kde se brzy konala utkání i s jinými sportovními družstvy.

Byly zde také klubovní místnosti a herny pro stolní hry za nepříhodného počasí, a hlavně rozsáhlý divadelní sál, který nesmí scházet v žádném salesiánském ústavě. Začaly se hned nacvičovat vhodné divadelní hry. Většinou se jednalo o překlady z itaštiny. Založila se i kapela, smyčcový orchestr a pěvecký sbor.

Každé odpoledne a večer hemžilo se na dvoře a v ústavních prostorách vyhrazených oratoři mládeží. Denně navštěvovalo ostravskou oratoř asi 300 chlapců. Někteří přicházeli i ze vzdálených ostravských čtvrtí. Všude bylo veselo a zvláštní radostná atmosféra obklopila ihned návštěvníka, který zůstal jako očiřován. Vyjadřovala to krásně píseň, složená v ostravské oratoři: »Černá je Ostrava, kouř a dým, u nás však veselo, žert a šprým ...« Není snadné vypsát slovy, co znamenalo pro ostravské synky otevření tohoto výchovného střediska na Hlubině.

Problém výchovy mládeže je ale především problémem rodinným. Za chlapci přicházeli do oratoře i tatínkové. I oni nacházeli v klubovnách ostravské oratoře své vhodné prostředí a v rozmluvě s důstojnými pány měli příležitost řešit i své problémy. Časem přilnuli k dílu sv. Dona Boska tak, že je považovali za své. Časem se vytvořily i divadelní kroužky dospělých, pěvecké sbory, kulturní a sportovní kroužky, atd.

Nejdůležitějším výsledkem činnosti salesiánů bylo, že tradiční nedůvěra ke knězi, jako představiteli sociálně vyšší, zbyrokratizované a těžko dostupné kasty, byla přemožena. Dělnická a havířská ostravská mládež, navenek tak trochu hrubozrná, ale uvnitř zlatého srdce, brzy si oblíbila kněze, kteří si s ní hráli, jí rozuměli, mluvili její řečí o jejich zájmech a činili ji lepší a užitečnější částí lidské společnosti.

Rekreativní a kulturní činnost je ve výchově mládeže jen prostředkem, ne cílem. Tím zůstává v křesťanské výchově vždy stránka náboženská, to znamená dosáhnout osobního a svátostného poměru k Ježíši Kristu a žít podle jeho učení a zásad. Jen tak možno vychovat celého člověka a pracovat s úspěchem na obnově lidské společnosti.

Ostravská oratoř přinášela brzy i své duchovní plody. Život rodin se kvalitně zlepšil a prostřednictvím mládeže pronikaly křesťanské ideály daleko široko do společenského života dělnické třídy černé, ale zlaté Ostravy. Pro celkové zhodnocení činnosti salesiánského díla v Ostravě, které docela nezaniklo ani za protektorátu, je příznačné, že za 15 let jejího trvání (1934-1950) vyšlo z ostravské oratoře 15 kněžských a řeholních povolání.

(Pokračování přístě)

Authentic Country Style

Karol Osusky is a self-employed woodcraftsman from Slovakia, located in Czechoslovakia, formerly part of the Austro-Hungarian Empire. Karol emigrated to the United States in 1982 with his wife and two children, where he continues to pursue his woodworking career in an authentic European country style furniture.

The carving of oak wood crucifixes has been a Osusky family tradition for many generations. The history of these crucifixes dates back to the 5th Century when they were first used as grave markers. Karol's work reflects the original Slovak craftsmanship and design. Relative style was also used in Austria, Germany, Poland and Scandinavia. He hopes to help revive the historic and aesthetic value of the Christian crosses through his work.

The designs used for Karol's handcrafted furniture pieces which include chairs, tables,

EUROPA WOOD DESIGN
KAROL JAN OSUSKY Owner

- Antique and All Furniture Repairing
- Replacing Missing or Damaged Pieces
- Stripping • Recaning
- Authentic Country Furniture
- And Crucifixes Designing

KAROL JAN OSUSKY
7308 17th Ave. N.W.
Seattle, WA 98117

benches and shelves, also date back to the 5th Century. Each piece is individually autographed with the Osusky family emblem, burned onto the wood in the original style of earlier craftsmen.

Several of Karol's pieces are being displayed in galleries throughout the United States. His customers include restaurants specializing in European cuisine, churches, ethnic clubs, as well as private parties.

Karol graduated from the Vocational Institute in Bratislava, Czechoslovakia, specializing in wood design. His experience includes work at the Design Institute of Bratislava; as a woodworker in Stockholm, Sweden from 1968-70; antique European furniture restoration for Nordstrom, Inc. in Seattle.

Dr. Josef Čada: The Procopian Chronicle

Positive and welcomed knowledge of our spiritual and ethnic life in the Midwest has recently been augmented by the appearance of Father Vitus Bureš' book on the occasion of the one hundredth anniversary of the Procopian Benedictine Fathers.

Entitled „The Procopian Chronicle” this volume of 171 pages in considerable detail and meticulously portrays the communal existence of the Procopian monks from 1885 to the present.

Apart from being a definitive record of a monastic community, it also skilfully yet unobtrusively shows how varied and valuable the ministrations of the Fathers were to the spiritual and cultural aspects of life in Mid-America.

„The Chronicle's” table of contents lists such topics as Benedictine efforts at establishing the Community in spite of difficult conditions, the Benedictine apostolate of the press, contributions to innovative forms of education, parochial ministries, ecumenical labors, and foreign missions.

„The Chronicle” is completely documented. Its sources are original or primary, and 23 pages of illustrations help to elucidate the textual matter.

The book may be ordered directly from St. Procopius Abbey Lisle, Illinois, 60532. Price \$30.00. Post paid.

DEBUTANTES TO BE PRESENTED AT CZECH AND SLOVAK COTILLION BALL

Seven charming debutantes will be presented at the XV. annual Czech and Slovak Cotillion Ball on March 8, 1986 in the Grand Ballroom

of the Stouffer's Inn-on-the-Square. To be presented are: Mary A. Brdicka of Middleburg Heights, Loretta Burger of Middleburg Heights, Shirley Chadim of Willoughby Hills, Patricia Lynn Hronek of Seven Hills, Laura Lynn Kavalchek of Brecksville, Vera Janette Ptak of Shaker Heights, and Denise Dawn Zickel of Brecksville.

Following the presentation of debutantes, scholarship awards, dancing will be to the music of the Royal Kings. Guests will include former debutantes as well as out-of-town guests.

Tickets can be reserved with Zdenek Prazak 221-7348 or William Sepsi 884-8287. Scholarship awards to: Mary Brdicka, Patricia Hronek, Cynthia Vojtech.

Neuvěřitelné:

Kanadský tisk uveřejňuje útoky moskevských „žurnalistů” proti Americe, Kanadě a jejich spojencům!

Čas od času ottawský The Citizen uveřejňuje dopisy sovětských „žurnalistů” z Moskvy, zřejmě inspirované KGB, proti Americe a jejím spojencům. Cílem je oslabit a rozbít naši obranu a rozdělit svobodný svět proti sobě.

Otiskujeme dopis Oty Hory z Ottawy, který napsal vydavateli The Citizen. Ota Hora v dopise vyvrací nepravdy Vladimíra Generalova, moskevského dopisovatele „Novosti Press Agency” důležitý to nástroj KGB. Generalov píše, že Západ lže, když chce dokazovat, že napětí v otázce Afghánistánu je vinou Sovětského svazu, je to záměrné skrývání skutečného viníka a drze tvrdí, že Amerika a jeho spojenci měli by skončit válku proti Afghánistánu...!

Uveřejňujeme úplný text dopisu v původním anglickém znění také proto, aby američtí a kanadští čtenáři se seznámili se zákeřnými sovětskými metodami desinformace:

xxx

Again and again The Citizen is publishing letters by the Soviet „journalists” (Vladimir Alexei Vassilyev, Lyudmila Yenyutina, Alec Vladimirov and others) from Novosti Press Agency, Moscow, which is one of the most powerful propaganda and disinformation tools of the KGB, with the goal: to attack our allies, weaken or destroy our defence against the Soviet Union.

Recently Vladimir Generalov, member of the „Novosti...”, in his letter (The Citizen, Febr. 3) demonstrates the disinformation when he wrote the following: „To blame tension around Afghanistan on the Soviet Union...means deliberately to hide the true culprits...The U.S. and its partners should end their war against Afghanistan and seek a political settlement.” What arrogance! This is an insult to all thinking Canadians who know that it was the Soviet Union which brutally invaded Afghanistan and which started in December 1979 the unjustified war! After six years the Soviet Union has over 115 thousand troops in Afghanistan

with disastrous results: thousands of innocent people, including women and children have been massacred, many villages barbarically destroyed and the atrocities still continue... We do not forget that before that the Soviet Union also brutally invaded Czechoslovakia in 1968, promising only „temporary” occupation, 80 thousands Soviet soldiers are still there!

When will the Citizen stop giving the Soviet propaganda respectability? Why is „The Citizen” supporting such obvious propaganda? Who pays for it? We hope that The Citizen will stop supporting future Soviet letters of disinformation. I hope too that my letter will be published as our reaction to the disinformation letters of the Soviet „journalists”.

Sincerely yours,

Ota Hora

ČESKOSLOVENSKÁ NÁRODNÍ RADA AMERICKÁ

oznamujeme změnu data řádného sjezdu.

Dnes nám bylo oznámeno, že spolkové místnosti v budově ČSA, 2701 S. Harlem Ave, Berwyn, Il., nejsou k dispozici 19. a 20. dubna 1986, jak jsme vám oznámili.

Řádný sjezd Československé národní rady americké se bude konat proto o týden později a to 26. a 27. dubna 1986

v téže budově ČSA - (2701 S. Harlem Ave, Berwyn, Illinois).

Za úřadovnu
Olga Kovářová

Doporučte
HLAS NÁRODA
svým přátelům
a známým

Noworul Memorial Chapels

2658 SOUTH CENTRAL PARK AVENUE, CHICAGO, ILL. 60623
TELEFON: 762-2233

CLEVELAND KARLIN HALL

CELEBRATES ST. PATRICK'S DAY

Wed. March 12, 1986

Corned Beef by Agnes Haltuch

CALL her at her Restaurant and Tavern

For Reservations ☎ 429-2450

Music: 3:00 P.M.-12: Bob Sabatka

Czech Mass every Saturday Evening at 6:15 PM

at Our Lady Of the Mont in Cicero, Ill.

(2414, S. 61st Ave.)

VOICE OF THE NATION

A MODERN DAY MIRACLE

Ten years ago, more or less, a tour was carrying a large group of travelers to Fatima to make a pilgrimage. All faces were bright and smiling except a young couple who had with them their nine year old daughter. She had never spoken since her birth. They had traveled all over the United States trying to get medical help and were unable to find a doctor who could cure their daughter.

While on board the plane they met the priest who was guiding the pilgrimage, and after he heard their story, he told them, „When we get to Fatima, I will offer a Mass at the tomb of Jacinta for your daughter asking for a miracle”. This is just what they did. The following day, they all went to the tomb of Jacinta and the priest offered a Mass. Then he called the little girl over and said, „Repeat after me, Jesus, Mary, Jacinta!”, and so she did, „Jesus, Mary, Jacinta!” These were her first words. It was a miracle! The Holy See is using this miracle as one of the official miracles needed in the canonization process for Jacinta.

The Blue Army, now called the World Apostolate of Fatima, asked this couple to come to Fatima with their daughter and live there. They sold their home in New Jersey and moved to Fatima where they take care of the castle at Ourem. All of the pilgrims with Fatima Travels have a lovely banquet at the castle the night before their return flight home. If you should make our trip to Fatima you too will have a spiritual and emotional experience. You will meet the family who received this wonderful miracle. The young girl is now about 18 years old and is learning to speak her third language.

Reservations are now being accepted on more than 40 separate tour/pilgrimages between May and October to: Rome-Fatima, Lourdes-Fatima, Ireland-Fatima, and Spain-Fatima, all priced under \$1000, Warsaw-Fatima and Jerusalem-Fatima slightly higher. All tours depart from Philadelphia or Newark. Possibly your parish priest would like the reward or a pilgrimage to Fatima. Call: Therese Dufner, 2017 Duluth St. St. Paul, Minn. 55109, ☎ 612-484-5713.

Chicago Symphony Orchestra to make Far East tour

Final details of the Chicago Symphony Orchestra's first tour of the Far East in nine years have been completed. The Orchestra will depart on the three week trip Sunday, March 23, and return April 13. Fifteen concerts will be given - ten in Japan and five in Hong Kong. Music Director Sir Georg Solti will conduct nine concerts; Daniel Barenboim, Music Director of l'Orchestre de Paris and frequent guest conductor in Chicago will lead the remain-

der. The Orchestra visited Japan on its previous 1977 tour. This is their first trip to Hong Kong.

For the first time in the Orchestra's touring history, expenses are completely covered. The trip will cost approximately \$1.9 million. This figure includes the cost of transportation to and from Japan for the members of the Orchestra and staff, as well as more than sixteen tons of cargo - instruments, music and wardrobe trunks. It also includes hotel costs, internal transportation expenses, per diem, Orchestra salaries and benefits, and administrative over-

head.

Major funding totaling \$1,025,000 has come from four sources. The State of Illinois has provided \$500,000; Ameritech \$250,000; United Airlines \$150,000; and the City of Chicago \$125,000.

In addition, five companies will underwrite individual concerts with contributions of \$30,000. They are C. Itoh International Petroleum Company (March 27), Sumitomo Chemical Corporation (March 29), Matsushita Group (March 30), Marubeni Corporation (April 2) and Mitsubishi Motors (April 3).

Two private corporate concerts have been scheduled. On April 4, Aisin-Seiki, Aisin-Warner and Borg-Warner will sponsor an appearance by the Orchestra at Aisin-Warner company headquarters in Anjo. The following night the Orchestra's appearance will be sponsored by Toyota in Toyota City. The fee for these two concerts of \$175,000 has been covered by the four companies.

E. Norman Staub, President of The Orchestral Association, expressed gratitude to the Governor, the Mayor, Ameritech and United Airlines for their support of the tour. „The most gratifying aspect is not just that for the first time in seven trips abroad our expenses are completely covered but that the State, the City and the corporate community have expressed such confidence in the Orchestra,” commented Staub.

„The overwhelming reception the Orchestra and Sir Georg received on their European trip last winter confirmed what an important role we can play in focusing attention on our state and city as excellent places to live and to do business. We are proud to be part of the effort to let the world know about our great area,” Staub concluded.

Americans in Prague

Official relations between the United States and Czechoslovakia are unfriendly, often hostile. This has nothing to do with the general public; often Czechoslovaks try to show their true feeling; for instance, if unobserved, they salute when the U.S. ambassador passes them in a limousine flying the American flag. More and more come to the embassy to view special exhibits, as the one on latest American technology, although everyone is aware that the watchful police take note of callers and sometimes even photograph them for the record.

The present ambassador, Hon. William H. Luers, following his predecessor Hon. Jack F. Matlock, Jr. who is now Special Assistant to the President in Washington, uses every opportunity to come in touch with the people of Czechoslovakia. Year after year, on March 7, the U.S. ambassador visits Lány to lay a wreath on Masaryk's grave. Certain anniversaries are always observed: graves of American airmen, shot down in Moravia and Slovakia, are visited by the ambassador and members of the embassy; in southern and western Bohemia, Americans commemorate the advance of the American army. Ambassador Luers laid wreaths on those monuments to U.S. forces which remain in several places (they have been removed by the Communists in others) in memory of the Americans who liberated this part of the country. Everywhere Ambassador Luers speaks in Czech or Slovak to the astonishment of his growing audience. People are amazed and delighted and show it by their warm reception. The police take notice in the background but do not interfere.

/American Bulletin/

CHICAGO PARK DISTRICT

Park District Washington Monuments

George Washington, whose birthday is Saturday, Feb. 22, is immortalized in two monuments in the Chicago Park District.

A statue of Washington is located in Grant Park at the front entrance of the Art Institute - Michigan Av. between Monroe Dr. and Jackson Blvd. It is the work of Jean Antoinine Houdon and a replica of Houdon's famed Washington statue that stands in the State Capitol at Richmond, Va. The life-sized bronze statue is mounted on a marble base approximately three feet square by three feet high. It depicts Washington in regimental dress, holding his cane in his right hand... his left hand resting on a bundle of rods which, in the days of the Romans, were symbols of power. It was donated in 1917 by the B.F. Ferguson Fund.

A second statue of Washington is located in Washington Park on King Dr. and 51st St. It is a likeness of Washington when he took command of the American Army at Cambridge. Donated by Clarence Buckingham and a number of civic-minded citizens, it was completed June 6, 1904.

XXXXX

Park District seeks minority candidates for lifeguard positions

The Chicago Park District will recruit minority candidates for possible positions as lifeguards during a special three-month program to be held beginning Feb. 17 at 17 park pools throughout the city.

In its first season last year, the program attracted more than 200 candidates, and 45 completed advanced training plus the lifeguard test and were hired, said Joseph Pecoraro, general supervisor of beaches and pools.

„The idea is to help would-be lifeguards to develop good swimming basics and endurance in preparation for advanced lifeguard training later this Spring,” Pecoraro said. „You must pass the advanced training phase to qualify for the annual lifeguard test.”

During the course, skilled instructors will drill candidates on developing essential swimming skills such as stroking and kicking. In the advanced training phase, candidates learn actual life-saving techniques such as approach and carry positions.

All of the parks will hold weekday evenings classes, and eight parks will also conduct Saturday afternoon classes. But serious candidates should plan on putting in plenty of extra time of their own, advised supervisor Chuck Hines.

„The more time you devote to training, the better your chances are for passing the advanced stage and qualifying for the annual lifeguard exam, which is competitive and difficult. Chances for a so-so swimmer becoming a lifeguard are nil.”

Hines said that the program has also resulted in attracting more kids into regular park swimming programs.

„A lot of kids who didn't become lifeguards last year transferred their increased skills to our regular swimming program. We're showing increased participation in this respect at many parks throughout the city.”

STANLEY STAWSKI DISTRIBUTING CO.

Importers & distributors of fine quality beers, wines, liquors

Známe oblíbené pivo "Gösser" z Ra kouska. — Žádejte v obchodech a restauracích

1136 NORTH ASHLAND AVENUE
Chicago, Ill. 60622 • Tel: 278-1818